

Hız. Ömer'in güzel bir sözü ile başlamak istiyorum. "Hesaba çekilmeden önce nefsinizi hesaba çekin. Tartılmadan önce nefsinizi tartın."

Hesaba çekilmek, nefsi tartmak...

Her ikisi de matematiksel ölçümler. Yani ölçülebilirlik. Soyut ve somut, bütün yaptıklarımızı kantara vurmak.

Akşam başımızı yastığa koyup da uyumadan önce, günümüzü film şeridi gibi gözümüzün önüne getirerek bir muhasebe (hesap-kitap) yaparsak; bizi vicdanen rahatlatan işlerimizin yanı sıra, rahatsız eden, içimizi daraltanların da olduğunu görürüz. Hangisi iyi, hangisi kötü? Hangisi faydalı/ne kadar faydalı? Hangisi zararlı/ ne kadar zararlı? Zararın ve faydanın miktarı ne kadar? Hesap gününde bizim kendimiz için tuttuğumuz hesaplara omuzlarımızdaki meleklerin tuttuğu hesap üç aşağı beş yukarı aynı çıkması için mücadele ederiz.

Değerli öğretmen arkadaşlarımız. Öğrencilerimizin bilgilerini notla ölçüyoruz. Başarılarının matematiksel izahı bu.

Peki, kendimizi hiç ölçtük mü? Bizi matematiksel olarak izah edecek rakamlar nedir?

Emanetimize verilen çocuklarla/gençlerle olan ilişkilerimizde:

Acaba kaçına şefkatli yaklaşım sergiledik?

Kaçını anlayabildik?

Kaçının aile yapısını, sosyal yapısını ve karşılaştığı zorlukları anlayabildik?

Kaçımız onların dünyasına girebildik?

Kaçına temel değerlerimizi anlatarak, davranışa dönüşmesini sağladık?

Kaçı toplumda "iyi insan" oldu?

Kaçı, bizim sert ve toleranssız davranışımızla rencide oldu, incindi, bizden uzaklaştı?

Bizden uzaklaştığı için kaç hayata küstü, toplumda "kötü" insan" damgasını yedi?

Unutulmamalıdır ki çocukların en sorunlu olduğu an, ilgiye, sevgiye ve yardıma en çok ihtiyaç olduğu andır.

Gelin hep beraber bir hesap yapalım. Mesleki hayatımız boyunca, hesabımıza göre genel toplam; sadece sıfır mı var, yoksa bol sıfırlı rakamlar mı? Ümit ederim ki bir eğitimci olarak hesabını çıkaramayacak kadar çok faydalı işler yapmışızdır.

Epeyce büyük bir kısmımız şöyle de diyebilir: "Arkadaşım, biz zaten eğitimciler olarak, Efendimiz (sav)'ın örnek yaşantısını kendimize şiar edinmiş kişileriz. Yaptığımız iyiliği çabuk unutmak, kimseye de hatırlatmamak üzerine programlanmadık mı? Hesabını çıkaramayız ama niyetimiz Allah'ın rızasını kazanmak; amacımız öğrencileri hayra çağırarak, sadece ve sadece iyiliği hâkim kılmaktır."

Allah niyetimizi ve amellerimizi kabul etsin inşallah.

Selam ve dua ile.

İçindekiler

► İzzet Allah'a Mahsustur İslam'a Dayanmayan Hiç Bir İşten Hayır Gelmez.....	4
► Geniş Tabanlı Yapılandırıcı Eğitim Sistemi Üzerine Düşünmek ve Bir Mektup.....	8
► Şuurlu Eğitim (2).....	12
► 18. milli Eğitim Şurasının Ardından.....	15
► Osmanlıda Medreseler.....	18
► Meleklerle Kur'an Dinleten Büyük Sahâbi Üseyd B. Hudaýr.....	20
► Efendimiz'in Sünnetinde Toplantı ve Meclisler.....	24
► Fetihlerin Anası.....	28
► Peygamberimiz'den Hayat Suyu.....	31
► Çocuklardan Öğrendim.....	32
► Çocuk Eğitiminde, Hayal mi? Gerçek mi?.....	34
► Kur'an'dan.....	35
► Anlamlı ve Anlamsız Hayat.....	36
► Askeri Okullar.....	38
► Öğrenciler Teknolojik Eğitime Hazır Ya Öğretmenler? "Fatih Projesi".....	42
► Bir Eğitim Gönüllüsü / Mardin - Bilge Köyü Katliamı Şehidi: Hacı Kazım Ozan.....	44
► Milli Şuur ya da Hayatı Yeniden İnşa Etmek.....	46
► Kulak Âşık Olurmuş Gözden Evvel*.....	48
► Sözün Gücü.....	51
► Altın Çocuklar.....	52
► Câmii ve Ezan.....	56
► "Fatih"Yeni Fatih'ler Yetiştirebilecek mi!.....	58
► İslami Eğitimin Batılılaştırılması – 2.....	60
► Kitap Tanıtımı Peygamber Efendimizin Eğitim Metodu.....	62
► Karikatür.....	63
► Bulmaca.....	64

Reklamlar

► Saffron Hotels.....	23
► Türem Yumurta.....	27

İsmail Hakkı AKKİRAZ
ÖĞ-DER Genel Başkanı

4

**İzzet Allah'a Mahsustur
İslam'a Dayanmayan Hiç Bir
İşten Hayır Gelmez**

baş makale

Yrd.Doç.Dr.Süleyman DOĞAN*

8

**Geniş Tabanlı Yapılandırıcı
Eğitim Sistemi Üzerine
Düşünmek ve Bir Mektup**

eğitim - analiz

Ramazan AKSOY
Eğitimci - Yazar

12

Şuurlu Eğitim (2)

eğitim - şuur

SAHİBİ
ÖĞ-DER
Şuurlu Öğretmenler Derneği Adına
Genel Başkan İsmail Hakkı AKKİRAZ

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Hüseyin YAVUZ

YAYIN TÜRÜ
Yaygın 3 Aylık süreli yayın

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Mustafa AYDIN

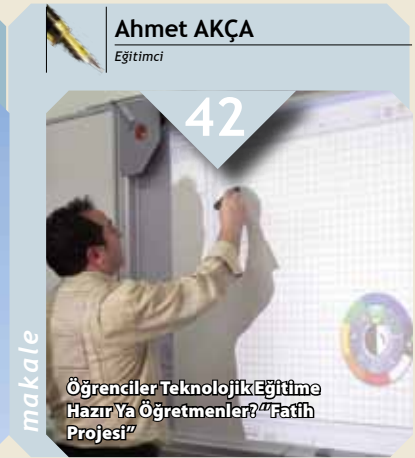
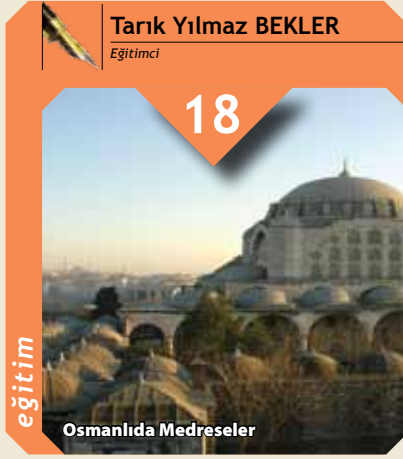
EDİTÖR
Tacetin ÇETİNKAYA

YAYIN KURULU
Prof. Dr. Mete GÜNDOĞAN
Dr.Nuh SAVAŞ
Şaban CENGİZ
Mecit DÖNMEZBİLEK
Yılmaz BÖLÜKBAŞI
Mustafa ALKAN
Abdurrahman ERBAŞ

HUKUK DANIŞMANI
Prof.Dr. Mustafa KAMALAK

REKLAM
Mustafa DEMİR

DAĞITIM
Adem Semih UYAR
GRAFİK TASARIM
Milli Şuur Dergisi
0 (312) 286 18 83
Sinan ORAL
0505 517 73 01

İçindekiler

snnoral@gmail.com

BASKI

Semih Ofset

Büyük Sanayi 1. Cadde No: 74

İskitler - ANKARA / 06060

Telefon: (0 312) 341 40 75

Fax: (0 312) 341 98 98

BASIM TARİHİ

15 Aralık - 2010

YAYIN İDARE MERKEZİ

Ziyabey Cad. 1420.Sk. No : 2/1

BALGAT / ANKARA

TEL: 0 (312) 286 18 83

FAX: 0 (312) 287 61 80

WEB: www.millisuur.com.tr

e-posta: bilgi@millisuur.com.tr

Millî Şuur Dergisi

ÖĞ-DER; Şuurlu Öğretmenler Derneği

yayıdır. Yazı ve fotoğrafların tüm

hakları Millî Şuur Dergisi'ne aittir

kaynak gösterilmek suretiyle alıntı yapılabilir. Millî Şuur Dergisi basın ve meslek ilkelerine uyar.

Yayınlanan yazıların sorumluluğu yazarna aittir.

İzzet Allah'a Mahsustur İslam'a Dayanmayan Hiç Bir İştenden Hayır Gelmez

İSLAM ve İLİM

Şimdi biz, bu konuşmamızda bilhassa belirtmek isteyeceğiz ki, “Müslümanlık dışında bir hakikat kaynağı olamaz”. Peki bu Avrupada gördüğümüz adamların yaptıkları işler nedir? Bunlar nereden meydana geliyor? İşte Avrupadaki insanların düşünce sistemleriyle, yaptıkları çalışmalarla Müslümanlık arasındaki münasebeti belirtmeğe çalışacağız.

Bu gün size çok önem vermemiz icap eden bir konu üzerinde konuşmak için huzurlarınıza gelmiş bulunuyorum. Bu konunun adını kısa olarak “İslam ve ilim” diye adlandırdık. Bu ismi niçin koyduğumuzu konuşmamızı yaptığımız zaman inşaallah hep birlikte görmek imkân ve fırsatını elde edeceğiz.

Böyle bir konuyu aramızda konuşmaya çok büyük ihtiyacımız var. Çünkü Müslümanlar olarak dünyanın gelmiş geçmiş en büyük düşünce sistemine sahip bulunuyoruz. Fakat bu büyük düşünce sisteminin ve Müslümanların -mücadele suretiyle sevapları ve şerefleri artsın diye- karşılarında daima bâtil fikirler ola gelmiştir. Bu bâtil fikirler, bir Müslüman diyarı içerisinde bizleri, kendi dinimizi, kendi Müslümanlık hakikatlerimizi öğrenemeyecek hale getirmişlerdir. Bakın, ben bugün

size dinimizin verdiği hızla yazılmış olan ilmi çalışmaların bazısından bahsedeceğim. Eminim ki, çoğumuz bu çalışmalar hakkında fikir sahibi değiliz. Niçin? Çünkü kendi kendimizi öğrenmeğe imkân bulamamış bulunuyoruz.

Mevzua girmeden önce, mevzuun ehemmiyeti hakkında bir noktayı belirtmek istiyorum: Bizim düşünce sistemimizde aslında hiçbir noksanımız yoktur. Ancak yetiştirilme tarzımız dolayısıyla yanlış düşüncelere düşebiliyoruz. O da şu: Efendim, ortada bir Müslümanlık var. Müslümanlık bilhassa ahirete, manevi ilimlere, ahlâka ve diğer ilimlere ait bir çok esaslar getirmiş, biz bunları öğrenmişiz, fakat zannediyoruz ki, Müslümanlık dışında başka hakikatler de vardır. Neymiş bu hakikatler? Efendim bakınız el oğlu çalışıyor. Amerikalı Avrupalı ne büyük mamureler meydana

getiriyor; aya ve yıldızlara gidiyor. Bu insanların çalışmaları, Kuran-ı Kerime istinat eden ilimler münasebetiyle midir, değil midir? Bunu iddia edecek vaziyette değiliz, diye düşünüyor ve diyoruz ki:

Bunlar böyle güneşin tutulmasını saniyesi saniyesine hesapladıklarına göre, aya şu dakikada gideceğim, deyip o dakikada gittiklerine göre, onların da istinat ettikleri bir hakikat kaynağı var diyoruz. Ve böylece Müslümanlık dışında sanki başka bir hakikat kaynağı olabilmemiş gibi Avrupalıların düşünce sistemine bir pay ayırmağa kalkıyoruz.

Şimdi biz, bu konuşmamızda bilhassa belirtmek isteyeceğiz ki, "Müslümanlık dışında bir hakikat kaynağı olamaz". Peki bu Avrupa'da gördüğümüz adamların yaptıkları işler nedir? Bunlar nereden meydana geliyor? İşte Avrupada-

ki insanların düşünce sistemleriyle, yaptıkları çalışmalarla Müslümanlık arasındaki münasebeti belirtmeğe çalışacağız.

Mevzuumuza girerken müsaadenizle önce şöyle bir noktadan başlayalım: Sizinle beraber çıksak dünyanın muhtelif yerlerinde çalışmalar yapılan yerleri gelsek, dışardan baktığımız zaman, "Aman ne büyük binalar, ne büyük köprüler yapmışlar; bu jetlerle, bu roketlerle nasıl uçuyorlar, aya nasıl gidiyorlar? Bu laboratuvar çalışmalarındaki karmakarışık aletler üzerinde nasıl çalışıyorlar" diye hayretle bunları seyrederiz. Amerikada aya giden herhangi bir füzenin hareketini kontrol eden bir gözetleme merkezinde çalışan insanın yanına yaklaşırsak, bu adamın bilgi muhtevası nedir, diye incelemeye başlasak, önce şunu belirtmek lâzımdır ki, bizler öyle bir yetiştirilme tarzının

içerisine konulmuşuz ki: bu laboratuvarında çalışan insanlara ister istemez büyük bir hayret hissiyle bakıyoruz, onları kendimizden çok büyük görüyoruz. Şimdi biz bu büyük görme meselesinin tahliline girişmek istiyoruz. Onun için bu laboratuvarında çalışan büyük âlimlerden bir tanesinin yanına yaklaşıp ve desek ki: "Beyefendi, siz burda ne yapıyorsunuz?" Diyecektir ki, "Ben burada şu füzenin aya gidişini kontrol ediyorum." Nasıl kontrol ediyorsun? "İşte sadece şu aleti kontrol ediyorum" diyecek. Alet nasıl yapılmış, desek, adam bize birtakım formüller yazar. Bu formüllerin baş taraflarına birtakım harflerle rumuzlar koyar. İçimizden deriz ki, bu adam bilmediğimiz ve hiçbir zaman da bilemeyeceğimiz mevzulardan bize bahsediyor. Halbuki bir Müslümanın böyle bir durumla karşılaştığı zaman bun-

da gördüğümüz beyaz gömlekli, makinenin başındaki alime de aynı suali sorsak derhal karşımıza bir formül yazar. Bu yazmış olduğu formülde şöyle bir formül gösterir ve der ki, (t) eşittir, der. Asıl bunun istifade etmiş olduğu $H=1/2 GS^2$ formülü olduğu için $S = : 2M/G$ (Karaköküdür) şeklinde bir formül yazar ve bu formülde der ki, efendim on metreden mi taşı aşağı düşürüyorsunuz? der. O halde buraya 10 yazacağız, 2 ile çarpacağız, 20 olacak. Yerçekimi 9.81dir. Buna böldüğümüz zaman 2 çıkacak. Karekökünü aldığımız zaman 1,41 çıkacak. Bu taş 10 metrelik bir yerden serbest bırakılırsa, 1,41 saniye sonra aşağıya düşmüş olur. Hakikaten pencereden bir taşı bıraktığımız zaman bir kronometre tutarsak taşın aşağıya tam 1,41 saniyede indiğini görürüz. Şimdi tabii biz bu manzarayı görünce “vay canına, bu adam bu işi biliyor” diyoruz. Bu adamın bildiği şey nedir? Bunu tespit etmeğe kalkarsak, basit bir şeydir. O da şu: Bu hesap yapılırken, “bu hesabı nasıl yaptınız?” diye sorsak bu insana, “nereden çıkardın bu formülü” desek, bize diyecek ki, efendim bu taş buradan aşağıya doğru düşerken herhangi bir a taşı yer çekiyor. Bir çekim kuvveti var. Kuvvet diye bir şeyden bahsedecek. Sonra diyecek ki, efendim, “taş aşağı doğru inerken bir ivme kazı. Bu ivmeden dolayı taşın bir atalet kuvveti var. Taş aşağı doğru inerken yerin çekmiş olduğu bu kuvvet yukarıya doğru mevcut olan atalet kuvvetine eşittir.” Niçin eşittir, dediğimiz zaman diyecek ki, daima her yerde, nerede karşılaşsak karşılaşalım “tesir, aks-i tesire müsavidir.” (etki-tepki) Sahi öyle midir? Başlayacak bize misal vermeğe. Diyecek ki, bakın ben şunu böyle itersem bir kilo ile, o da bir kilo ile bu tarafa doğru beni itmiş olacaktır. Ve nereye gidersek gidelim, tesir, aks-i tesire eşittir. Şimdi bugün bütün dünyada her sahada yapılmış olan çalışmalar da hakikaten bu hesapların sonunda, meselâ şu hesapta, bize

ları çok büyük bir mesele olarak görmemesi lâzımdır. Laboratuarda çalışan alime bu işleri nasıl yaptığını sorduğumuz zaman, o da bize bir takım formüller göstermeğe başlayacaktır. Şimdi biz bu formül meselesinin içerisine girip bunlardan ne kastedildiğinin bir hülâsasını yapmak istiyoruz:

Bakın bu adam bize hangi formülden bahsederse bahsetsin, bunun bahsetmiş olduğu formülün şekli ve muhtevası mühim değil. Aslında formül diye yapmış olduğu şeyler, bir takım fikir silsilelerini ve düşünce silsilelerini rumuzlarla yürütmekten başka bir şey değildir. Mesela bu adamın aya füzenin gidişyle yapmış olduğu hesap ile, mahiyet itibariy-

le, şöyle bir pencereden aşağıya bir taş alsak bu attığımız taşın ne kadar zaman sonra yere geleceğini hesaplama arasında bir fark yoktur.

Prensipleri itibariyle niçin mi? Şimdi arkadaşlarımızın çokları bilhassa lise seviyesine kadar mekanik ve fizik dersi okumuş olanlar, biz şu pencereden bir taş alsak aşağıya bu taşın ne kadar zaman sonra düşeceğinin hesabını çok iyi bilirler. Bildiğiniz gibi meselâ, şimdi lisede belki arkadaşlarımıza bir sual olarak soruluyor, deseler ki, şöyle on metre yüksekliğinde bir pencere var. Bu pencereden bir taş aldığımızda bu taş yere ne kadar zaman sonra düşer? Hemen arkadaşımız oturup ve o Amerika-

esas eşitliği veren, “tesir müsa-vi aks-i tesir” diye bir prensiptir. Tesir, aks-i tesire müsavidir (etki tepkiye eşittir). Yani herhangi bir kuvvet daima karşısındaki başka kuvvetlerle dengededir.

Şimdi bu çeşit hesapları incelediğimiz zaman bir taşın düşmesinde “tesir aks-i tesire müsavidir” prensibinden faydalaniyoruz. Başka hesaplarda faydalığımız başka prensiplerde vardır. Bu prensiplerden önemli bir tanesi “Madde yoktan var edilmez, vardan yok edilmez” prensibi. (Maddenin tahaffuzu prensibi). Diğer bir prensip ise “enerji yoktan var edilemez, vardan yok edilemez” prensibi.

Bugün bütün dünyada teknik sahada yapılmış olan çalışmaların hepsinde sonunda kullanılan asıl fikri öz, fikri muhakeme, asıl formülde hesabın temelini teşkil eden düşünce aslında işte bu üç düşünceden ibarettir. Bugün hiçbir fizik, hiçbir kimya, hiçbir mekanik meselesi yoktur ki, bu üç prensip vasıtasıyla hesaplanmamış olsun. Bunun dışında başka bir prensip yoktur. O halde bizim karşılaşmış olduğumuz herhangi bir Batıl ilim adamı bir hesap yapıp da bize bir marifet gösterdiği zaman bilelim ki, bu marifetin altında ve arkasında yatan asıl insan oğlunun fikri yapısı, düşüncesi, onun yapmış olduğu hesapların hepsini sıksak yere üç tane damla düşer: Biri “Tesir, aks-i tesire eşittir” prensibi. İkincisi “madde yoktan var olmaz, vardan yok olmaz” prensibidir. Üçüncüsü de “Enerji yoktan var olmaz, vardan yok olmaz” prensibidir. Bu üç prensibe istinaden bu hesaplar yapılır.

Şimdi bu hesapları yapıp bir takım neticeleri ortaya koyan âlime desek ki, “beyefendi sen bu hesaplan yaparken bir takım tabirlerden bahsediyorsun. Kuvvet diyorsun, enerji, madde diyorsun. Nedir bu söylediğin şeyler?” Batılı bir âlim bütün bu hesapları yaptığı halde kuvvetin ne oldu-

ğunu, enerjinin ne olduğunu, maddenin ne olduğunu bize tarif edemiyor. Bu mefhumları alıyor, kullanıyor da, bunlar nedir, dediğimiz zaman anlatamıyor, gösteremiyor. Neden gösteremiyor? Bakınız, mesela madde dediğimiz zaman, efendim insan maddeyi gösteremez olur mu? Nedir madde? İşte şuradaki masa, direk v.s. Görüyor madde işte budur. Mesele ilmi açıdan bakıldığı zaman bu kadar basit değil. Madde nedir dediğimizde şu masadır, diye bize gösterdiği takdirde acaba bu masa nedir? Diye bir incelemeye başlayacak olursak masanın üzerine çok büyük bir mikroskopa yaklaşmaya başlayalım.

Maddenin ne olduğunu anlamak için, ilk önce masanın üst yüzeyinden birtakım pürüzler görürüz. Sonra bu pürüzlerin içerisine girdiğimiz zaman, ayağı nebatan yapılmış bir ahşap masa ise bu nebatın hücrelerini görürüz. Bu hücrelerin içine yavaş yavaş girdiğimiz zaman hücrenin kendi içerisinde birtakım organik maddeler ve bu organik maddelerin de birtakım moleküllerden yapıldığını görürüz. Bu moleküllerin içerisine bir elektron mikroskobu ile bakacak olursak, bir de bakıyoruz ki, maddenin içindeki bu en küçük parça dediğimiz molekül bir takım atomlardan yapılmış. Atom nedir deyip atomun içerisine girdiğimiz zaman görüyoruz ki, atom bizim güneş ve etrafında dönen yıldızlara benzeyen bir yapıya sahip. Merkezinde tıpkı güneş gibi bir merkezi kısım vardır. Buna proton deniyor. Bunun etrafında dünyanın ve diğer yıldızların dönüşü gibi bir takım elektronlar dönüyor. Tıpkı dünya ve diğer yıldızlar güneşin etrafında nasıl dönüyorlarsa şu masanın içerisindeki her bir atomda da bu dönmeler var.

Peki, bu atom dediğimiz şey nasıl bir şeydir? Elektron mikroskobu ile gelip bunun içerisine girdiğimiz zaman, şimdi nasıl bir güneşi dünyadan pek çok uzaklarda görüyorsak, bunun gibi atomun

Atom nedir deyip atomun içerisine girdiğimiz zaman görüyoruz ki, atom bizim güneş ve etrafında dönen yıldızlara benzeyen bir yapıya sahip. Merkezinde tıpkı güneş gibi bir merkezi kısım vardır. Buna proton deniyor. Bunun etrafında dünyanın ve diğer yıldızların dönüşü gibi bir takım elektronlar dönüyor. Tıpkı dünya ve diğer yıldızlar güneşin etrafında nasıl dönüyorlarsa şu masanın içerisindeki her bir atomda da bu dönmeler var.

protonu ile elektronu arasında (yani güneş ile arzı arasında) da çok büyük bir boşluğun olduğunu görüyoruz. Öyle ki, biz dünya ile güneşin arasını on bin tane dünya koyarsak güneşe erişiriz. Halbuki atomun içerisinde elektron ile protonun arasına yani oradaki dünya ile güneşin arasına yüz bin tane koyduğumuz zaman erişiriz. Bunun manası şudur:

Biz şuradan madde diye her tarafını dolu olarak görmüş olduğumuz cismin içerisine gittiğimiz zaman bir boşlukla kalıyoruz. Biz

**O halde bugün
Batı, bir takım
hesaplar yapıyor,
bir takım işler
görüyor gibi
gözüküyor.
Ama kendisinin
kullanmış olduğu
mefhumların ne
olduğunu kendisi
bilmiyor. Bugün
Batıdaki bir insan
madde nedir
bilmez. Batıdaki
bir insan enerji
nedir bilmez.
Batıdaki bir insan
kuvvet nedir
bilmez.**

dolu zannediyoruz. Halbuki bunun aslı dolu değil. Ya neymiş? Boşluk. Ama ne boşluğu? Efendim işte bir elektron var, bir de proton var madde dediğimiz şeyin içerisinde. Ve bunların arasında da arz ile güneşin arasındaki boşluğun daha on misli büyük boşluk var. Biz bunu dolu zannediyorduk. Evet dışarıdan baktığımız zaman dolu zannediyoruz. Çünkü içerisini göremiyoruz. Görme kabiliyetimiz yetmiyor. Bunun içerisinde boşluk var.

Şimdi bu Amerikan laboratuvarında bize o hesaplarla fiyaka yapan insanı getirip de mikroskopla bu boşluğun içerisine soktuğumuz zaman, "beyefendi sen demin hesaplarında maddeden bahsettin. O halde nerede bu madde?" dediğimiz zaman, bu insan bu boşluğun içerisine gelip kayboluyor. Çünkü bunun içerisindeki elektron ve proton dediği

şeyin kendisinde aslında bir ağırlık veya herhangi bir şeyi olan bir şey değil. Dünyadaki bütün altınların hepsini eğer atomların içindeki boşlukları çıkartacak kadar bunları sıkabilirsek, ancak bir yüksüğün içerisine doldurur. Dünyadaki bütün altınlar bir ucu Lizbonda olursa öbür ucu Sibiryaya kadar uzanan bir katari doldurur.

Düşünün bütün Avrupayı boydan boya kat edecek bir katari doldurur. İşte bu katarın içerisini dolduran bütün dünyadaki altın madenin molekülü ile atomu arasındaki mesafeyi sıkığımız zaman bütün bu kadar altını bir yüksüğün içine sığdırmak mümkündür. Yani bizim gördüğümüz, altın gibi en ağır bir madde dahi büyük boşluklardan meydana geliyor. İşin içerisine gelip girdiğimiz zaman orta yerde madde diye bir şey kalmıyor. Hatta diyor ki, "Efendim bu kenardaki elektron aslında yoktur." Ya ne varmış? Şöyle bir şey varmış: Yeni modern düşüncelere göre burada elektron yok. Şöyle bir dalga var. Bu dalga böylece dönüyor. Bir madde yok diyorlar. Nasıl bir dalga? Meselâ şu salonun şu ucundan buraya kadar bir ip gersek şuradan bir dalga versek bu ipe. Bu dalga buradan oraya kadar yürür gider. İşte siz elektron dönüyor diye kabul ediyorsunuz. Halbuki aslında dönen elektron değildir. Dönen neymiş? Dönen bu dalga dır. Madde diye bir şey yoktur.

O halde bugün Batı, bir takım hesaplar yapıyor, bir takım işler görüyor gibi gözüküyor. Ama kendisinin kullanmış olduğu mefhumların ne olduğunu kendisi bilmiyor. Bugün Batıdaki bir insan madde nedir bilmez. Batıdaki bir insan enerji nedir bilmez. Batıdaki bir insan kuvvet nedir bilmez.

Niçin bu mevzu üzerinde duruyoruz? Muhterem kardeşlerimiz, bu mevzu üzerinde şunun için duruyoruz. Şimdi mevzu-muza biraz inkişaf ettiriyoruz.

Müslüman kardeşlerimiz, ya-

rım batı ilimlerini okumuş insanlarla karşılaştıkları zaman bunların istihfaflarıyla karşılaşıyor. Bu insanlar Müslümanları küçük görmeye kalkışıyorlar. Kendi küçüklüklerini bilmedikleri halde, ben bu akşam size Müslümanları küçük gören insanların kendilerinin küçük olduğunu ispat etmek için huzurunza geldim.

Şimdi bakınız, yarım yamalak tahsil edip gelmiş, Müslümanlığı küçük görmeye kalkıyor. Niçin? Efendim dünyada ilim var, fen var diyor. Nedir senin ilim dediğin? Bak aya gidiliyor, yıldızlara gidiliyor. Gel bakalım aya yıldızlara hangi hesaplarla gidiliyor? Onun bunların hiç birinden haberi yoktur. Bir an için olsa dahi bu hesaplar nereden çıkmış deseniz, hesabın nereden çıktığını bilmez. Bildiği takdirde buraya gelmeye mecburdur. Diyecek ki, bir takım prensipler var. Bu prensipleri biz tecrübelerle tespit ettik. Bu prensiplere inanıyoruz. Bu prensiplere istinaden hesaplar yapıyoruz. Nedir bu prensipler? İşte "Tesir aks-i tesire eşittir. Madde vardan yok olmaz, yoktan var olmaz." Peki senin bu madde dediğin nedir? Enerji ve kuvvet dediğin nedir? Dediğimiz zaman bize karşı, o büyük pozları takınan insanlar bunların ne olduklarını izah edemezler, burada takılıp kalırlar. Niçin? Çünkü onlar asıl ilim nedir onu bilmezler. Bu basit tatbikatı ilim zannederler. Halbuki onların gelip tıkkıkları bu yer var ya, ilim ondan sonra başlar aslında... Sen madde nedir bilmeden gelip de ne yapıyorsun bizim karşımızda? Sen enerji nedir, kuvvet nedir bilmeden gelip de ne yapıyorsun burada? Madde dediğiniz şey var mı yok mu? Daha bunu orta yere koyamıyorsun. Bak biriniz böyle söylüyor, biriniz böyle söylüyor. Biriniz diyor ki, "Evet madde vardır. Öbürünüz hayır madde yoktur, bu bir dalgadır, şudur, budur diyor." Şimdi bunların en büyük yetişmişlerinden bir tanesinin ismini iştmişinizdir: Einstein (Aynştayn) adlı Yahudi

âlimi... Bir Yahudi âlimi olan Einstein bütün bu meselelerle sene-lerce uğraştıktan sonra ömrünün sonlarında şunları söylemiştir: “Ben ömrümde uzun müddet, hakikaten bu madde ile enerji ile, kuvvetle uğraşıp bir sürü hesaplar yaptım, ama bütün ömrüm boyunca bunların ne olduğunu anlayamadım. Hatta size bir şey söyleyeyim. Acaba biz hesaplar yaparken madde, enerji, kuvvet gibi mefhumları kullanacağımıza bunların yerine başka mefhumları kullanmış olsaydık, acaba daha mı kolay hesap yapardık? Bunu da bilemiyorum. Yalnız hissettiğim bir şey var, o da böyle enerji, madde, kuvvet diye birbirinden ayrı üç mefhum olmadığıdır. Ben bu işte bir tevhit hissediyorum. Bir tek mefhum olsa gerek ki, bu bazen enerji haline, bazen de madde haline giriyor; bazen kuvvet haline giriyor. Fakat bunun ne olduğunu hissediyorum ama bir türlü bulamıyorum” diyor. Nitekim atom parçacığı zaman madde enerji haline geliyor. Yine enerjiyi bir yerden toplamak mümkün olduğu takdirde ondan da madde meydana geliyor. O halde madde nerede? Enerji nedir? Asıl olan bunların hangisidir? Diye sordüğümüz zaman bugün Batı ilmi bunun en fazla yetişmiş olan âlimlerden meselâ Einstein, cevabını veremiyor. Ve bu cevap verememe karşısında, kendi durumlarının bir çıkmaz içinde olduğunu kendileri itiraf ediyor. Hani gelip de bir Müslümana yukardan bakan bir insan var ya, o insan bilmelidir ki, kendisinin bir varlık olarak istinad etmiş olduğu Batı ilmi, bugün gelmiş, bir çıkmazın içine saplanmış. Bir tikanıklığın içerisinde. Bu tikanıklık, mefhumların ne olduğunu bilmemekten ileri geliyor. Daha başka şeyden de ileri geliyor. Meselâ Batılı insan bu prensipleri tatbik etmek suretiyle hesap yapmak istediği zaman, bugün hesapları da yapamıyor. Bir çıkmazın içerisinde. Biz üniversitede doktoralar yaptırıyoruz. Bütün diğer Batı memleketlerinde de

doktoralar yaptırılıyor. Yaptırmış olduğumuz doktoralarda birazcık karışık bir mesele olduğu zaman bu meseleleri biz halledemiyoruz. Bunları çok defa bu açıklığıyla söylemezler. Karşınıza gelen bu insanlar; fakat bunları biz aramızda itiraf etmeğe mecburuz. Şimdi şu a ben çok arzu ederim ki, Batı üniversitelerinde doktoralar yaptırmış bir ilim adamı karşımızda olsa da, bu meseleyi biz onlarla münakaşa etsek, siz aramızda hakem olsanız. Diyorum ki; “Batı bugün yapmış olduğu hesapların, kullanmış olduğu mefhumların ne olduğunu kendisi bilmez, bu bir. İkincisi bu hesapları yaparken bir çıkmazın içindedir. Batının hesap ve riyaziye imkânları, bunları çözmeğe yetmez.” Peki ne yapıyorsunuz siz bu doktora çalışmalarınızda? Bakın, ben size anlatayım ne yapıyoruz. Meselâ farz edelim ki, doktora çalışmalarımızda şuradan bir gemi gidiyor, bu geminin arkasında acaba nasıl dalgalar meydana gelecek? Bunu hesaplayın deseler, şimdi bizim üniversitemizde ilim diye yaptığımız şey şudur: Bu gemiyi yürütüyoruz, geminin arkasındaki dalgaların, bir modelin üzerinde fotoğraflarını alıyoruz. Bakıyoruz ki; şöyle dalgalar meydana geliyor, geliyoruz masa başında biz bunu hesaplayacağız diyoruz. Hesaplamak için yaptığımız şey, şu üç tane prensibi formüllerle

Müslüman kardeşlerimiz, yarım batı ilimlerini okumuş insanlarla karışlaştıkları zaman bunların istihfaflarıyla karşılaşılıyor. Bu insanlar Müslümanları küçük görmeye kalkışıyorlar. Kendi küçüklüklerini bilmedikleri halde, ben bu akşam size Müslümanları küçük gören insanların kendilerinin küçük olduğunu ispat etmek için huzurunuza geldim.

Acaba beş bin senelik insanlık tarihinde, ilk noktadan zamanımıza kadar insanlar bu günkü bilgilerini nasıl elde ettiler? Tabii olan izah, insanlar bu günkü bilgilerini zamanla öğrenene öğrenene merdivenden çıkarak elde ettiler, demek olacaktır.

yazmaktır. Yazdıktan sonra diyoruz ki. Bunları çöz bakalım, hallet. Çözemiyoruz, yani muhakeme silsilesini yürütemiyoruz, iyi mefhumlar seçemediğimiz için bir yerde tikanıp kalıyoruz. Bundan sonra bir takım kolaylıklar yapıyoruz. Ama bu kolaylık ilim değildir.

Bu kolaylık bir ressamın resim yapması gibi hususlardır. Üzerinde şu önemli değildir, bu önemlidir diye hesapları kendi elimiz-

de oynayarak o fotoğrafını almış olduğumuz şekle benzetmeğe çalışıyoruz. Ve istiyoruz ki, daha önce fotoğraftaki şekil buradaki hesabın neticesi olarak meydana gelsin. Neden böyle bir çalışma şekline giriyoruz, çünkü bu prensipleri, kullığımız mefhumları çözmek için matematik bilgimiz yetmiyor. Çünkü bizim meseleleri çözmek için içerisine girmiş olduğumuz yol çıkmaz bir yoldur. Batıdaki ilimleri siz bugün aya füzeyle gittiğine bakmayın, ilim sahasındaki çalışma itibarıyla bir çıkmaz noktanın içerisine gelip saplanmış Batı.

Şu misaller ile bize her zaman karşımızda, Müslümanlığın karşısına bir kuvvetmiş gibi gösterilmek istenen Batının bütününün, özünün ortasında ne var? Bunu açıklamak için bunları size anlattım. Bizim karşımızda birtakım fiyakalı duruşlar takınarak, bunların arkasından "efendim bu hesaplar yapılır, siz bilmezsiniz" diyenler aslında kendi kullıkları şeyleri kendileri bilmezler ve girmiş oldukları yolda bir çıkmaz yoldur. Peki ne olacak? Şu çıkmaz yoldan çıkmanın mümkün olup olmadığı meselesini görüşmek için Müslümanlığın bu ilimlere nasıl baktığı meselesini, incelememiz gerekir.

Bakın bu formüllere ve bu hesaplara Müslümanlar nasıl ba-

kıyorlar? Bunun için önce bu batılı adamın birtakım fiyakalarla kullanmış olduğu şu formüllerin, bütün şu bilgilerin sahibi kimdir? Önce bunu araştıralım. Şu Batılı adam, ne biliyorsa getirsin hepsini üst üste yığsın karşımıza. "Ben şunu biliyorum" desin. Bunların hepsini üst üste koyalım; bunun bir boyu var, şu kadar. İşte onun bildiğinin hepsi bu kadardır. Hepimiz iyi biliriz; insanların bütün bilgisini toptasak Cenabı Hakkın sonsuz ilmi muvacehesinde denizdeki bir noktayı dahi tutmaz. Onun için bu adamın böyle bir fiyaka yapmaya aslında hakkı yok.

O kulluğunu bilse Cenabı Hakkın ilminin genişliğini takdir ve tasavvur edebilse o pozların hiç birini yapmaz. Cenabı Haktan sadece kendisine daha fazla ilim vermesini niyaz eder. Ve bunun bilgilerinin hepsini toplayıp üst üste koyalım, meselâ şu kadar bir boy atmış olsun bu. Şimdi bu bilginin sahipleri kimdir? Bu bilgi nasıl meydana gelmiştir? Bunu incelememiz gerekir. İnsanlığın bugün sahip olduğu bilgilerin hepsinin insanlık tarihinde bir biri üzerine eklene eklene meydana geldiğini biliyoruz. Bugün elimizdeki yazılı vesikalar beş bin sene öncesine kadar gidiyor. Ondan öncesine ait bir yazı olmadığı için acaba daha önce insanlar neler biliyorlardı? Bu hususta bir bilgimiz yok. Onun için şimdi bugünkü durumdan geriye doğru gidelim ve insanlığın beş bin senelik tarihinde acaba ilim nasıl gelişmiş onu incelemeye bakalım.

İlk insanı sıfır kabul edelim. Şimdiye kadar geçen beş bin senede insanlığın bilgisi acaba nasıl gelişmiş? Beş bin sene önceki insan, ilk insan, taş devrinde, mağarada yaşıyor. Ateş nedir henüz bilmiyor. Yavaş yavaş Cenabı Hak insanlara zeka vermiş, akıl vermiş, birtakım nimetler vermiş, insan diğer mahluklardan farklı bir yaratıktır. Diğer hayvanlar meselâ bir aslan, maymun vs. muayyen kabiliyetlerle teçhiz edilmiş. Fa-

kat insanlardaki zekâ bunlarda yok. Meselâ bir insan karşısındaki hayvana bir taş atacağı zaman bu taşın ne büyüklükte olması lâzım ki o hayvanı devirebilsin, bunu aklıyla takdir edebiliyor. Hayvan, karşısındaki düşmana ne büyüklükte ve ne atacağını akıl edemiyor. Ama Cenabı Hak insanlara akıl vermiş, başka nimetler vermiş. Bu nimetler sayesinde muhtelif şeyleri takdir etmeğe başlamış. İnsanlık tarihinde bilgi bakımından mühim bir husus, ateşin öğrenilmesidir. Belki insanlar yanardağların lavlarını gördüler; tahtaları, taşları birbirine sürdüler, ateş yaktılar. Bunun nasıl olduğunu bilmiyoruz. Ama insanlık yavaş yavaş ateşi öğrendi. Bundan sonra insanlar muhtelif tarihlerde muhtelif şeyler öğrendiler. Öğrene öğrene bugüne kadar geldiler. İlk insanın bilgisini, ilk çağdaki insanın bilgisi olarak söylemekten çekiniyorum. Çünkü Âdem (a.s.)'ın bilgisinin ne olduğunu biz bilemiyoruz, ilk insanları biliyoruz, taş devrinde yaşayan insanların bilgisini biliyoruz.

Acaba beş bin senelik insanlık tarihinde, ilk noktadan zamanımıza kadar insanlar bu günkü bilgilerini nasıl elde ettiler? Tabii olan izah, insanlar bu günkü bilgilerini zamanla öğrene öğrene merdivenden çıka çıka elde ettiler, demek olacaktır.

Fakat ilimler tarihinde yapılmış olan incelemeler gösteriyor ki, insanlar ilk bilgilerinden bugünkü bilgilerine böyle basamak basamak muntazam bir merdiveni çıkarmış gibi gelmemişlerdir. Ya nasıl gelmişlerdir? Bunu incelediğimiz zaman şöyle bir gelişme görüyoruz: İlk devrin insanları yavaş yavaş bilgi sahibi olmuşlardır. Bir yere gelmişler, bu yerden sonra birden bire artmış. Ondan sonra bu artış yine yavaşça cereyan etmiş, insanlık tarihinde bilgilerin birden bire arttığı başlangıç nokta neresidir? iki tane mühim nokta var (B ve C noktaları). Nereledir bu yerler? Bugünkü ilimler tarihi diyor ki, insanlar bilgilerin

artmaya başladığı birinci nokta asr-ı saadettir. Bu nokta 7. asra rastlıyor. Asr-ı saadette insanların ilimleri birden bire artmaya başlıyor. Nereye kadar gitmiş? (C) noktasına kadar gitmiş. Burası miladi 14. ve 15. asır (Hicri 7. ve 8. asır)

İlim tarihindeki tetkikler, insanlığın bilgisinin bu şekilde geliştiğini gösteriyor. Bu iki noktadan biri (B) Müslümanlığın ilmi bütün insanlardan teslim alıp inkişaf ettirmeğe başladıkları tarihtir. Diğer nokta (C) Haçlı seferlerinden sonra, Rönesansta Avrupalıların ilimleri Müslümanlardan aldıktan sonra yürütmeye başladıkları tarihtir. Binaenaleyh insanlık tarihinde Asr-ı saadetten Rönesansa kadar geçen yedi asırlık bir devir var ki, bu devirde bütün insanlığın ilimlerini, Müslümanlar inkişaf ettiriyor. Tetkikler gösteriyor ki, bugünkü insan bilgisinin en aşağı yüzde 60-70 ini Müslümanlar inkişaf ettirmişlerdir. Bunun mânası ne demek? Bize poz yapan, şu karşımıza gelip de Müslümanları küçük görmeğe kalkan insanın ilminin yarısından fazlasının sahibi Müslümanlardır. O insanın bu tavrı takınması sadece bunları bilmediğinden dolayı. Acaba hakikaten böyle midir? Yani hakikaten Müslümanlık devrinde, bu ilimlerin inkişafı bu derece yükselmiş midir? Bunun tetkikine geçmeden önce sizlere şu iki noktaya ait üçer hususiyet söylemek istiyorum. Bakınız asr-ı saadette Müslümanların ilme yapmış olduğu hizmet nasıl olmuştur? Rönesansta Avrupalıların Müslümanlardan ilmi alışı nasıl olmuştur?

Bizim karşımıza gelmiş olan insanlar sadece, Batı ilmi diye bir şey vardır, sizin bundan haberi-niz yoktur demekle kalmazlar, ayrıca bir takım İslâm düşmanı müsteşriklerin kendilerine öğrettikleri birtakım yanlış fikirlerle de doludurlar. Ve bunlar ne derler biliyor musunuz? Müsteşriklerin şu sözlerini tekrar ederler: "Müslümanların ilme aslında sizin büyüttüğünüz kadar hizmeti

Müslümanları küçük görmeğe kalkan insanın ilminin yarısından fazlasının sahibi Müslümanlardır. O insanın bu tavrı takınması sadece bunları bilmediğinden dolayı. Acaba hakikaten böyle midir? Yani hakikaten Müslümanlık devrinde, bu ilimlerin inkişafı bu derece yükselmiş midir? Bunun tetkikine geçmeden önce sizlere şu iki noktaya ait üçer hususiyet söylemek istiyorum. Bakınız asr-ı saadette Müslümanların ilme yapmış olduğu hizmet nasıl olmuştur? Rönesansta Avrupalıların Müslümanlardan ilmi alışı nasıl olmuştur?

Müslümanlar başkalarında ilmi alırken bunu kimden aldıklarını bildirmişlerdir. Bu ilimleri, olduğu gibi almamışlar, yanlışlarını düzeltmişler, tashih etmişlerdir. Bilgiyi aldıkları milletlerden daha yukarı seviyede idiler. Kimden ne aldıklarını zikretmemişlerdir. Bu aldıklarını anlamak için de çok asırlar harcamak mecburiyetinde kalmışlardır.

olmamıştır. Onlar eski Yuna, eski Hindista, eski Mısırdaki bulunan ilimleri almışlar, öğrenmişler, insanlık sevk-i tabiisiyle bunları da bir miktar inkişaf ettirmişler ve ondan sonra bu ilmin sahibi olan Avrupalılara getirip tekrar teslim etmişlerdir" derler. Bu külliye yanlış. Müslümanlar hakikaten eski Mısırlıların, eski Yunanlıların, ve eski Hintlilerin ilimlerini inceleyip almışlardır. Fakat bu alışıta, üç mühim hususiyet vardır:

1) Bu ilmi, bu bilgiyi kimin kitabından aldıklarını açıklamışlardır. Demişlerdir ki, "Biz Batlamyusun kitabında okuduk, biz Öklidin kitabında okuduk, böyle diyor; biz Pisagorun kitabında okuduk, şöyle diyor" diye daima aldıkları kaynağı belirtmişlerdir.

2) İslâm âlimleri bu eskilere ait kitapları okuyarak bilgilerini alırken bunları ezbere almamışlardır. Bunları hemen kabul de etmemişlerdir. Bu bilgileri tashih etmişlerdir.

3) İslâm âlimleri Yunanlılardan, Mısırlılardan, Hintlilerden ilmi alırken kendileri yüksek seviyede bulunup, aldıkları milletler aşağı seviyede bulunuyorlardı. Yani aşağıdan yukarıya doğru almışlardır. Bu ne demektir? Şimdi bunu size açıklamaya çalışalım. Üçüncü hususiyetle Müslümanlar kendinden önceki ilmi alırken aşağıdan yukarıya doğru almışlardır. Buna mukabil Haçlı seferleri yayılıp da Avrupalılar Müslümanlarla temas ederek onlardan bir takım ilimler almaya başladıkları zaman da üç hususiyet göze çarpmaktadır:

(a) Avrupalılar bu ilmi kimden aldıklarını katiyen söylememişlerdir. Müslümanların kitaplarını okumuşlar, fakat kimin kitabından hangi bilgiyi aldıklarını kendi kitaplarında zikretmemişlerdir. Diğer Avrupalılar bu kitapları okudukları zaman, o adam bunu kendi yazmış zannetmişlerdir. Böyle bir takım yanlış yere büyütmüş insanlar var Avrupada. Bizim kitaplarımıza bugün bu isimler gelip geçmiştir. Biz bu prensipleri onların bulmuş olduklarını zannederiz. Oysaki onlar bu prensipleri Müslümanların kitaplarını okuyarak almışlardır. Acaba böyle midir? Bunların ispatı için size misaller arz edeceğim. Yalnız önce şu hususiyetleri bitirelim.

(b) Avrupalılar, Müslümanlardan ilmi alırken bu ilimleri anlamadan almışlardır. Bizim bugün büyük gördüğümüz Avrupalı muhterem insanlar nasıl anlamazlar, nasıl olur efendim? Şimdi misaller vereceğim. Hep beraber göreceğiz, anlamadan aldıklarını.

(c) Avrupalılar, Müslümanlardan ilimleri alırken kendi seviyeleri bu ilimleri almaya müsait değildi. Yani Avrupalılar, Müslüman-

lardan ilimleri alırken yukarıdan aşağıya almışlardır. Müslümanlar yukarıdaydı, Avrupalılar aşağıdaydı. Ne bakımdan Müslümanlar yukarıdaydı? Avrupalılar, bu ilimleri alırken önce lisanları bu ilimleri almağa müsait değildi. Müslüman kitaplarındaki mefhumları kavrayamıyorlardı.

14. asırda tercüme ettikleri bir kitaptaki mefhumları ancak 18. asırda anlamağa başlamışlardır. Yani dört asır sonra. Bazı ilimler ise beş asır sonra anlamışlardır.

Muhterem Kardeşlerim, özetle, Müslümanlar başkalarında ilmi alırken bunu kimden aldıklarını bildirmişlerdir. Bu ilimleri, olduğu gibi almamışlar, yanlışlarını düzeltmişler, tashih etmişlerdir. Bilgiyi aldıkları milletlerden daha yukarı seviyede idiler. Kimden ne aldıklarını zikretmemişlerdir. Bu aldıklarını anlamak için de çok asırlar harcamak mecburiyetinde kalmışlardır.

Şimdi biz, bunları burada aramızda rahatlıkla konuşuyoruz. Fakat mühim mesele, İslâm düşmanını müsteşriklerin karşısında bunları konuşmak ve onlara bu meseleyi kabul ettirmek. Onun için bu konuşmuş olduğumuz hususların hakikate uygunluğunu ispat etmek mecburiyetindeyiz.

Bakınız, bu hususiyetlere ait bazı misaller vermeğe çalışalım. Şimdi ortaya daha büyük bir iddia koyuyorum. Diyorum ki, bugün Batılının ilmi dediğimiz Fiziği, Kimyayı, Matematiği, Astronomiyi, Tıbbı, Tarihi, Coğrafyayı ve hattâ bugünkü ilimlerin hepsini Müslümanlar kurmuşlardır. Bu tabii çok büyük bir iddia... Fakat bu iddianın ispatına hazırız.

Bakınız, meselâ en mühim mevzulardan bir tanesi, aya, yıldızlara gitme konusudur bugün, değil mi? Bu aya, yıldızlara gitme konusu bizim astronomi dediğimiz yıldızlar bilgisine ait bir husustur. Diyorum ki biz, astronominin kurucusu Müslümanlardır.

Kimdir bu Müslümanlar? Size bunlardan sadece birkaç tanesinden bahsedeyim: Meşhur İslâm âlimlerinden el-Battânî isimli büyük bir astronomi âlimi, yani feza ilmi âliminden bahsetmek istiyorum. El-Battânî kimdir? İçinizde bilen var mı? Belki bazılarımız bunun ismini işittik. Bizim kendi alimlerimiz maalesef bize öğretilmemiştir. Çoğunuz Batlamyusun ismini işitmişizdir. (Ptoleme veya Batlamyus diye..) Niçin? Çünkü bizim kitaplarımız bu ismi yazar. El-Battânî'ye gelince ismini bile zikretmez. Neden? Çünkü bizim kitaplarımız birtakım taraf tutan Batılîların kitaplarından tercüme edilmiştir. Halbuki Ptoleme (Batlamyus), nerede, el-Battânî nerede? Bakın bunların arasındaki farkı size açıklamaya çalışayım: El-Battânî kendisinden önceki Mısırlı âlim Batlamyusun güneşin fezada bulunmuş olduğu yerden aynı yere tekrar gelmesi için, yani bir senelik bir zamanın geçmesi için bizim bugünkü tabirimizle arzın kendi etrafında 260 defa dönmesi lâzımdır, dediğini, yani bir seneyi 260 gün zannettiğini görüyor. El-Battânî, Batlamyusun düşüncesinde yanlış olduğunu, bir senenin 365 gün, 5 saat, 46 dakika, 22 saniye olduğunu söylüyor. Şimdi müsteşrik, bize el-Battânî ile Batlamyus arasındaki farkın basit bir fark olduğunu iddia edebilir mi? Şu görmüş olduğumuz rakam bugünkü en hassas ölçü aletleriyle yapılmış olan ölçüye nazaran bir senenin hakiki müddeti bakımından sadece 2 dakika ve 24 saniye kadar farklı bir miktardır. El-Battânî, senenin uzunluğunu bu kadar hassas bir şekilde ölçüp ortaya koymuştur. Peki, bir seneyi 260 gün zannetmenin durumu nedir? Bir seneyi saniyesine kadar bildirmenin durumu nedir? Evet bu farklar başka sahalarda şimdi göreceğimiz gibi devam edecek. Niçin? Çünkü Müslümanlar ilmi ellerine almış, bu tarihlerden sonra Batlamyus eski devirlerde kalmış olan bir insır.

Eski Mısırlılar Akdenizin ge-

nişliğini, yani, meselâ Mersinden İskenderiye'ye kadar olan mesafeyi bugünkü hakiki mesafenin yirmide biri kadar zannedişlerdiler. Yani Ankara ile Konyanın arası 260 kilometre. Onlar Ankara ile Konyanın arasını 10 kilometre zannedişlerdiler, iş İslâm âlimlerine gelince Akdenizin hakiki genişliğini ilk defa İslâm âlimleri ölçmüşlerdir. Nasıl ölçtüler? Abbasiler devrinde Halife Memun, "Ben Akdeniz bölgesindeki Müslüman toprakların kadastroğunu çıkartmak, herkesin hakkını tespit etmek istiyorum. Bana bütün Akdeniz boyundaki İslâm diyarlarının ölçülerini kesin olarak çıkartıp getireceksiniz." dedi ve bu işi âlimlerine vazife olarak verdi. İslâm âlimleri o zamanki imkânlara göre Akdenizin genişliğini ölçmek için şöyle bir yol takip ettiler: Akdenizin kenarında sahilde kurulan bir şehirden ölçüye başladılar. Yüksek bir tepenin üstüne çıkıyorlar, o tepeden itibaren görebildiği kadar, ileriki mesafeye bakıyor. Şimdi çıkmış olduğu tepenin denizden yüksekliğini ölçüyor.

Güneş batarken tepeden o zamanki aletlerle aradaki açıyı ölçüyor. Daha açık bir misal üzerinde konuşursak, meselâ Konyada bir tepeye çıktık. Bakıyoruz, Kulu'nun orda güneş batıyor. Güneşin orda kaç derecelik bir zaviye ile battığını ölçüyoruz. Bulunduğu-

Şimdi ortaya daha büyük bir iddia koyuyorum. Diyorum ki, bugün Batılının ilmi dediğimiz Fiziği, Kimyayı, Matematiği, Astronomiyi, Tıbbı, Tarihi, Coğrafyayı ve hattâ bugünkü ilimlerin hepsini Müslümanlar kurmuşlardır. Bu tabîî çok büyük bir iddia... Fakat bu iddianın ispatına hazırız.

muz tepenin yüksekliğini ölçüyoruz. Bu yüksekliği ve bu zaviyeyi ölçtükten sonra aradaki mesafeyi hesapla buluyoruz. Yani Kulu'dan Konya'ya kadar olan mesafeyi hesaplıyoruz. Nasıl hesaplıyoruz? Sırf bunu hesaplamak için bizim

**Avrupalılardan
aktarmağa
kalktığımızdan
bugün kendi
mekteplerimizde
kendi bulduğumuz
ilimlerin adlarını
onların anlamadan
kullandıkları
kelimelerle
okutuyoruz.
Onun için sinüs,
kosinüs tabirlerini
kullanıyoruz.
Halbuki bunları
bulanlar
Müslümanlardır.
Malın sahibi
Müslümanlardır.
Avrupalı bizden
bunu anlamadan
almış, bizde
anlamadan onlardan
alıyoruz.**

bugün trigonometride kullığımız sinüs, kosinüs, tanjant, kotanjant mefhumlarını icat ederek hesaplıyoruz. Bu mefhumları ilk defa bulan Halife Memun zamanındaki Müslüman âlimlerdir. Bunlar bu mesafeyi hesaplarken karşısındaki açının sinüs ve kosinüsünü hesaplıyor ve bu hesaplar vasıtasıyla mesafeler ölçülüyorlar. Şimdi bu sinüs meselesi üzerine tekrar döneceğiz. Sadece bütün Akdenizin genişliğini nasıl ölçtüklerini arz edeyim. Buradan gidiyor, Kuldaki tepeye çıkıyor; oradan da Ankara istikametine bakıyor. Ara yerdeki mesafeyi ölçüyor, böylece tepelere çıka çıka şehirler arasındaki mesafeleri ölçer. Akdenizin bütün uzunluğunu hesaplıyor. Bu suretle bulmuş oldukları uzunluk Akdenizin bugün bildiğimiz uzunluğunun kendisidir. Eski Mısırlıların Akdenizin uzunluğunu bugünkünün yirmide biri kadar zannetmelerine rağmen Müslüman âlimleri işi ele alınca o günkü imkânsızlıklara rağmen hakiki mesafeyi hesaplayabiliyorlar.

Şimdi bu sinüs meselesine gelelim. Trigonometri okuyan nispeten yaşlı kardeşlerimiz, ağabeylerimiz burada bilirler ki, eskiden trigonometri dersi okunurken sinüs, kosinüs kelimeleri yerine ceyp, taceyp kelimeleri kullanılırdı. Bizim otuz sene önce yazılmış lise kitaplarında bunlar ceyp, taceyp olarak geçer. Ceyp

kelimesi arapça bir kelimedir. İlk defa halife Memun zamanındaki Müslüman âlimleri mesafe ölçerken bu kelimeyi kullanmışlardır. Bu uzunluğu o zamanki insanlar cebe benzetmişler ve buna bizim türkçede cep demek olan ceyp demişlerdir. Hesaplarında, kitaplarında "ceyp aşağı, ceyp yukarı" diye bir sürü hesaplar yapmışlardır. Şimdi bu kitapları Haçlı seferlerinden sonra Avrupalılar almışlar, bakmışlar ki, bunlar Akdenizin genişliğini fevkalâde doğru bir şekilde ölçmüşler. Bunu nasıl yaptıklarını ve hesaplamalarda ceyp gibi kullıkları tabirleri anlamamışlardır. Bu hesapları anlamadan lügatı açmışlar, Arapçadaki ceyp kelimesinin Lâtince karşılığı olan (sinüs) kelimesini kullanmışlardır. Avrupalılar buna (sinüs) dedikleri için, biz de her şeyimizi Avrupalılardan aktarmağa kalktığımızdan bugün kendi mekteplerimizde kendi bulduğumuz ilimlerin adlarını onların anlamadan kullandıkları kelimelerle okutuyoruz. Onun için sinüs, kosinüs tabirlerini kullanıyoruz. Halbuki bunları bulanlar Müslümanlardır. Malın sahibi Müslümanlardır. Avrupalı bizden bunu anlamadan almış, bizde anlamadan onlardan alıyoruz.

Bakin Müslümanların yaptıkları sadece bunlardan ibaret değildir. Müslümanlar bugünkü coğrafyada bildiğimiz arz daireleri arasındaki mesafeleri ölçmüşlerdir. Halife Memun zamanında, Harran ovasında, bizim Türkiye de bulunan bir kaza ile Irakta bulunan diğer bir şehir arasındaki mesafelerin fiilen ölçülmesi ve mesafelerde güneş bölgelerine ait yapılan hesaplarla tespit edilmiştir. Arz daireleri arasındaki miktar bugünkü bilgilerimize göre 111.000 kilometredir. Daha Halife Memun zamanında bunun 111.000 km. olduğu hesaplanarak ortaya konulmuştur.

Mesele bundan ibaret değildir, Müslümanlar, bu ilimler arasında sinüs, kosinüs v.s. bulduktan başka bunların tablolarını da

yapmışlardır. Sinüs cetvelini bugün mekteplerde kullanıyoruz. Hattâ bu cetvellerin çokları tercüme edilmiştir. Tercüme edilen kitaplara bakarsak, İngilterede, Fransada, Almanyada basılmış kitaplardır. Ve biz zavallı insanlar olarak bugün zannederiz ki bu kitapların içindeki hesapları ilk defa yapanlar Avrupalılardır. Halbuki ilk defa trigonometri cetvellerini Müslümanlar hazırlamışlardır. Hem de öylesine hassasiyetle. Büyük Müslüman âlimlerinden Horasanlı Gıyasettin Cemşid, "Risâletül-Muhitiyye" adlı kitabında bir derecenin sinüsünü ilk defa hesaplamışlardır. Şimdi tekrar karşımıza Avrupalıyı, hususiyle müsteşriki alıp soralım: Siz diyorsunuz ki, Müslümanlar bu ilimleri Yunanlılardan ve Mısırlılardan aldılar. Nerede Mısırlılarda sinüs mefhumu, nerede Mısırlılarda trigonometrik hesap mefhumu? Nerede Mısırlılarda sinüs bir derecenin kıymeti? Böyle şey yok. Ama Gıyaseddin Cemşid, sinüs bir dereceyi bakın ne hassasiyetle hesaplamıştır: 0, 017 452 404 437 238 371. Takriben virgülden sonra 18 hane hassasiyetle sinüs bir dereceyi hesaplıyor. Bugün bu hesabı elektronik makine ile yaptığımız zaman bir rakamı şaşıyor. Gıyaseddin Cemşid, trigonometri cetvelini bu hassasiyetle oturup yapmıştır. Nasıl yapmış? Onların bu işi nasıl yaptıklarını düşündüğümüz zaman akıllar duruyor. Öyle metotlar karşısında hayranlıktan başka bir şey duymak mümkün değildir.

Keza bugün yine Avrupalılara "pi sayısı"nın kimin tarafından bulunduğunu sorsak, efendim pi sayısını eski Yunanlılar bulmuşlar derler. Hayır, Pi sayısını ilk defa bulan ve pi sayısının rakamlarını hassasiyetle hesaplayanlar yine Müslümanlardır. Ve yine Gıyaseddin Cemşidin Risâletül - Muhitiyye adlı kitabından bu hesabı sizlere veriyorum. Gıyaseddin Cemşid pi sayısı için şu rakamları veriyor; 3,141592635589743 yani virgülden sonra 15 hane hassa-

siyetle pi sayısını doğru olarak hesaplıyor. Bugün elektronik makineler hesaplattığımız zaman bunun hiçbir rakamının yerinden oynatamıyoruz. Çünkü asrı saadet gelmiştir, insanların ilmi, Müslümanların eline geçmiş ve ilim, asıl ilim olmağa başlamıştır.

Müslümanlar sadece trigonometri ve astronomi ilimlerini kurmakla kalmamışlardır. Müslümanlar bugün okuduğumuz cebir ilmini kurmuşlardır. Müslümanlar bugün gördüğümüz bütün matematiğin esaslarını kurmuşlardır. Bakın, bizim karşımıza gelip "Biz aya gidiyoruz, yıldızlara gidiyoruz", diyen insanlardan birine, şu hesabı nasıl yapıyorsunuz? dediğimiz zaman birtakım rakamlar yazacak... Hangi rakamları yazacak? 1,2,3,...9 gibi bildiğimiz rakamları yazacak. Bu rakamların sahibi Müslümanlardır. Bu rakamların şekillerini Müslümanlar bulmuşlardır. Avrupanın şu rakamları Afrika ve İspanyadaki Batı Müslümanlarının kullıkları rakamlar gibidir. Eski yazıda kullığımız rakamlar ise Doğu Müslümanlarının kullıkları rakamlardır. Binaenaleyh Avrupalıların kullığı rakamların sahibi dahi Müslümanlardır.

Daha ileriye gidiyorum. Karşımızda bizi hakir görme alışkanlığı içerisinde fiyaka yapan insanların hesapları yaparken kullanmış olduğu metotları onlara verenler de Müslümanlardır. Nasıl olmuş? Bakınız, müsteşrik bize geliyor ve diyor ki, Müslümanlar eski Hindlilerden, eski Mısırlılardan ve eski Yunanlılardan ilmi almıştır. Bu nasıl ilim alıştır ki, eski Yuna rakamlar 60 dan daha büyük değildir. Zira eski Yunanlıların kaç tane harfleri varsa o kadar da rakamları vardır. Yani harfleri bitiyor, rakamları bitiyor. Müslümanlar geliyor ve diyor ki, "bizim geniş ufkumuza sizin basit kalıplarınız kifayet etmez". Biz yeni bir rakam sistematiği getireceğiz. Ne getireceksiniz? Cevap olarak diyorlar ki, biz her türlü sayıyı ifade edecek bir rakam sistemi getirece-

Bakın, bizim karşımıza gelip "Biz aya gidiyoruz, yıldızlara gidiyoruz", diyen insanlardan birine, şu hesabı nasıl yapıyorsunuz? dediğimiz zaman birtakım rakamlar yazacak... Hangi rakamları yazacak? 1,2,3,...9 gibi bildiğimiz rakamları yazacak. Bu rakamların sahibi Müslümanlardır. Bu rakamların şekillerini Müslümanlar bulmuşlardır. Avrupanın şu rakamları Afrika ve İspanyadaki Batı Müslümanlarının kullıkları rakamlar gibidir. Eski yazıda kullığımız rakamlar ise Doğu Müslümanlarının kullıkları rakamlardır. Binaenaleyh Avrupalıların kullığı rakamların sahibi dahi Müslümanlardır.

Halbuki eski Yunanlılar toplama, çıkarma, çarpma ve bölmeleri yapamazlardı. Çünkü onların rakam sistemleri buna müsait değildi. Bu çeşit toplama ve çıkarmaları yapmak için çubuklarla çalışırlardı. Muhtelif boylarda çubukları uç uca eklemek suretiyle hesap yaparlardı. Nihayet Müslümanlar bunların yaptıklarını incelediler. Yetersiz bulup bu aşarî sistemi getirdiler. Bu ondalık sistem insanlığa yapılan ne büyük hizmet...

ğiz. Meselâ biri ele alalım. Bunu şöylece, (1) işaretiyle ifade edeceğiz. Bunu böyle yazar önüne bir nokta koyarsanız bu o zaman (10) olacak; iki tane nokta koyarsanız (100) olacak; üç tane nokta koyarsanız (1000) olacak, deyip bugünkü "aşarî" (onluk) sistem dediğimiz sistemi icat ediyorlar.

Bu sayede sonsuz sayıyı ifade etmek mümkün oluyor. Dahası var. Bu aşarî sistemi alıp getirmek suretiyle bugünkü toplama çıkarma ve bölmenin de prensiplerini koyuyorlar. Halbuki eski Yunanlılar toplama, çıkarma, çarpma ve bölmeleri yapamazlardı. Çünkü onların rakam sistemleri buna müsait değildi. Bu çeşit toplama ve çıkarmaları yapmak için çubuklarla çalışırlardı. Muhtelif boylarda çubukları uç uca eklemek suretiyle hesap yaparlardı. Nihayet Müslümanlar bunların yaptıklarını incelediler. Yetersiz bulup bu aşarî sistemi getirdiler. Bu ondalık sistem insanlığa yapılan ne büyük hizmet...

Müslümanlar sadece "her şeyi size veriyoruz ama, yalnız şu bizim ondalık sisteminizi verin" deseler, ortada Avrupaya ait hiçbir şey kalmaz. Fakat beyler geliyorlar, diyorlar ki, bu sizin Müslümanlık dediğiniz şey gericiliktir. Hay hay biz bu gericiliğe razıyız, yalnız bizim mallarımızı bize geri verin, çıkın bizim karışımıza da "ilericilik diye biz artık ondalık sistem kullanmayacağız" deyin. Yeni bir hesap metodunu getirin de görelim sizi. Bu çeşit hesap metodlarını getirmiş ve bu çeşit ilimleri insanlığa hediye etmiş olan Müslümanlardır. Ama biz kendimizi tanımıyoruz.

Bakın, bu kadar da basit değil Müslümanların yaptıkları, Müslümanlar cebir ilmini de bulmuşlardır. Nedir bu cebir ilmi dediğimiz? Cebir ilminin kelimesi el-Câbir adlı İslâm âliminden geliyor. Avrupalıları da buna el-Câbir demeye dilleri dönmediği için, bunun okunmasını, beceremedikleri için el-Câbir adını el-Gebra diye okur-

lar ve bugün İngilterede Alman-yada basılan bütün cebir kitaplarının üzerinde el-Gebra demek suretiyle el-Câbirin adına izafeten bu ilmi liselerde cebir diye okuyoruz. Kim bulmuş bunları? Elbette Müslümanlar bulmuştur. Peki ne yapmıştır bu Câbir? Câbirin yaptığı şu: Eski Yunanlıların ve Hindlilerin yaptıklarını incelemiştir. Ama müsteşriklerin dediği gibi onlara sahip çıkmamış. Ya ne yapmış? Onların inceledikleri hususlara bakmış, bir takım cebir meselelerini üçgenlerle, bendesi şekillerle yaptıklarını görmüş. Çünkü cebir ilmi eski Yuna, Mısırdaki ve eski Hitte yoktu. Câbir birtakım büyüklükleri harflerle göstererek bugünkü cebirin esaslarını ortaya koymuştur. Bugün bizim karşımıza geçip de fiyakasını yaptıktan bu ilmin sahibi de Câbirdir... Yani cebirin sahibi de Müslümanlardır. Bir eşitliğin iki tarafına aynı miktar ilâve edilirse, çıkartılırsa, çarpılırsa veya bölünürse bu eşitlik kafiye bozulmaz diyen Câbirdir. Câbir ne yapmış? Birinci derecedeki denklemlerin ve ikinci dereceden denklemlerin çözümünü vermiş kitabında...

Aynı zama üçüncü derece denklemlerinin çözümünü vermiş, ayrıca karekök de okuyan talebelerimizin çokları üçüncü dereceden denklemleri çözemezler. Fakat Câbir yani Müslümanların ilimleri ilerlettiği devrin büyük bir âlimi olan el-Câbir, üçüncü dereceden denklemleri çözmeyi göstermiş ve hem de bütün bunların yanında küp kök almayı da göstermiştir. Bunlar öyle büyük mesafeler ki, bu mesafeleri eski basit vaziyetinden alıp da götürmek ancak Müslümanların ferasetiyle olmuştur. Efendimiz (s.a.v.) buyuruyor ki: "Müminin ferasetinden korkun. Onlar Allahın nuruyla bakarlardı" bu bakış sadece manevi sahada olmamıştır, maddi sahada da olmuştur, İslâm âlimlerinin bu ilimlere getirdikleri disiplinleri incelediğimiz zaman aklımız durur. Bunlar bu büyük otoriteyi, bu büyük disiplini nasıl kurmuşlar,

diye hayret edersiniz. Çünkü eskiden çubuklarla, şekillerle bu meselelerin çözülmesi nerede? Bu gün on asır geçmesine rağmen hâlâ Câbirin getirdiği ilmin yerine daha iyisini getirmek mümkün olmamıştır. Hadi ilerilik yapın da görelim sizi...

Şu bizim cebirde kullığımız sıfır mefhumunun da Müslümanlar getirmişlerdir. Bugünkü cebirin en yüksek kısımlarını gösteren limit hesaplan vardır.

Müslümanlar ayrıca logaritmayı bulmuşlardır. Bugün logaritma dediğimiz cetvelleri ve logaritma mefhumunu ilk defa bulan el-Harzem adlı İslâm âlimidir.

Müslümanlar bütün bu riya-yeyi kurmakla kalmamışlar, ayrıca tarihi, fiziği, kimyayı kurmuşlardır. Peki Müslümanlar fizikte ne yapmışlardır? Müsteşrikin dediği gibi eski Yunanlı filimin söylediğini hemen almamışlardır. Bir misalle anlatayım: Bugünkü fiziğin kurucusu İbn-i Heysemdir. Kimdir bu İbn-i Heysem desem tabii hiç biriniz tanımıyoruz, dersiniz, içimizde çoğumuz lisede ve yüksek okulda okuduk. Fakat İbn-i Heysem'in adı dahi bize öğretilmedi. Ama İbn-i Heysem fiziğin kurucusu, fiziğin babasıdır, İbn-i Heysem ayrıca bu günkü atom ve molekül nazariyesini getiren insır, İbn-i Heysem bu atom ve molekül nazariyesine istinaden kırılma kanunlarını bulup getiren insır. Eski Yunanlılardan meselâ Öklit kırılma kanunu olarak demiş ki, bir prizmadan ışık kırılarak öbür tarafa geçer, öklide göre ışık prizmanın bir taraftan öbür tarafına geçerken ışığın hızı kesilir ve bu kesilmiş olan hız aradaki açılarla orantılıdır, İbn-i Heysem, öklidin yanlış düşündüğünü, aslında açıların kendileriyle değil, sinüsleriyle orantılı olduğunu ileri sürüyor. Bu hızların kırılması bu malzemelerin yoğunluklarıyla orantılıdır, diyor. Ve bu malzemelerin içerisindeki molekül nazariyesine istinaden bu hesapları yapıp ortaya koyuyor.

Kimya ilminin kurucusu da yine Müslümanlardır. Câbir b. Hayyan kimyanın kurucusudur. O ilk defa atomun parçalanabileceğini söyleyen insır, ikinci hicrî asırda yaşamış büyük bir âlimdir. Hemen Asr-ı saadetten sonra kimya ilmine ait II incelemeleriyle bilinen Câbir b. Hayyan muazzam bir insandır. Atom nazariyesini ortaya koymuştur. Câbir b. Hayyan bugün bize kimya derslerinde okutulan Lavoisier prensibini koymuştur. Newton prensibini koymuştur. Kaç asır önce? Avrupalılardan takriben on asır önce. Câbir b. Hayyan 8. asrın insanı. Halbuki Newton prensibinden ancak 19. asırda Avrupada bahsedilmiştir. Câbir b. Hayyan yerçekimi kanunları koymuştur. Nereden biliyorsunuz? Yakında Almanyada 4 ciltlik bir kitap basılıyor. Câbir b. Hayyanın kitabının fotokopileriyle intişar edecek. O kitabın içerisinde herkes bilmeye ve görmeye başlayacak. Avrupalılar Câbir b. Hayyanın kitabını 14. asırda tercüme etmişlerdir. Ama ancak 16. asırda ne olduğunu anlamışlar ve böylece Lavoisier prensibi ortaya çıkmıştır. 17. asırda öbür söylediğini anlamışlar. Gay Lussac prensibi ortaya çıkmış. Ve 19. asırda cazibe prensibini anlamışlar, böylece Newton prensibi ortaya çıkmış. Ama bunları Câbir b. Hayyan on asır önce ortaya koymuştur. Câbir b. Hayyan bütün ilim tarihinde ilk defa laboratuvar kuran ilim

Kimya ilminin kurucusu da yine Müslümanlardır. Câbir b. Hayyan kimyanın kurucusudur. O ilk defa atomun parçalanabileceğini söyleyen insır, ikinci hicrî asırda yaşamış büyük bir âlimdir. Hemen Asr-ı saadetten sonra kimya ilmine ait II incelemeleriyle bilinen Câbir b. Hayyan muazzam bir insandır. Atom nazariyesini ortaya koymuştur.

**ugün Almanyada
Câbir b.
Hayyanın eserleri
üzerinde doktora
çalışmaları
yapılıyor.
Fakat maalesef
biz kendi
insanlarımızı,
bulmuş
olduğu ilimleri
Batılılardan
aldığımız icra
ve Batılılarda
Müslümanların
kitabını
kendilerine
aktarıırken isim
zikretmedikleri
için kendi
büyüklerimizin
farkında değiliz.**

adamıdır, ilk defa müşahade ve deney metodunu ilme getiren insir. Hattâ kendi laboratuvarında ilk sunî hücreyi yapmış insir ki Avrupalı bugün dahi onun seviyesine ulaşamamıştır. Tabii buraya gelince aklınız durur. Ama Câbir b. Hayyan Hicrî 2. asırda kimya ilmini bu noktaya getiren insir. Bugün Almanyada Câbir b. Hayyanın eserleri üzerinde doktora çalışmaları yapılıyor. Fakat maalesef biz kendi insanlarımızı, bulmuş olduğu ilimleri Batılılardan aldığımız icra ve Batılılarda Müslümanların kitabını kendilerine aktarıırken isim zikretmedikleri için kendi büyüklerimizin farkında değiliz.

Müslümanlar, tarihi bulmuşlar, coğrafyayı kurmuşlardır. Eskiden tarih hikâyelerden ibarettir, ilk defa İbn-i Haldun "Mukaddime" sinde tarihin bir hikâye ilmi olmadığını, bütün insanların, milletlerin yaşayışlarını sebepleriyle, neticeleriyle inceleyen, bunların tahlilini yapan bir ilim olduğunu belirtti ve ilk tarih kitabını yazdı. Ve yine ilk defa coğrafya haritasını çizen Müslümanlardır. Hatta Amerikanın keşfi ilk defa Müslümanlar tarafından yapılmıştır. Müslümanların haritalarında Amerikanın mevcudiyeti gösterilmekte idi. Biz biliyoruz ki, Amerikayı Kristof Kolomb keşfetti. Neden böyle biliyoruz? Çünkü biz

bilgilerimizi Avrupalılardan aktarıyoruz da ondan. Bakın Kristof Kolomb hakkında yeni yapılan tetkikler neleri gösteriyor: Kristof Kolomb Venediklidir. Yani ticaret gemileriyle İslâm alemiyle en fazla temasta bulunan bir yerden. Kitaplar daha ziyade Venedikte, Cenevizde tercüme edilerek Avrupa'ya intikal etmiştir. Kristof Kolomb Venedikte Müslüman kitaplarından batıya doğru gidildiği zaman yeni kıtalara rastlanacağını okumuş ve öğrenmiştir. Bundan dolayı kendisi de bu işi merak etmiş bende gidip bunu göreyim, demiş ve ilk defa Atlantik'e açılmak cesaretini göstermiştir. Kristof Kolomb Atlantikte aylarca gidiyor fakat bir türlü karaları bulamıyor. Hattâ öyle bir noktaya geliyor ki, gemisinin içerisindeki insanlar bunaltıdan dolayı isyan etmeye kalkıyorlar. Geri döneceğiz diyorlar. Sen bilmediğin yere bizi götürüyorsun, bunun sonu çıkmaz diyorlar. Yapılan tetkikler gösteriyor ki, o gemide bulunan bazılarının hatıra defterindeki notlardan anlaşıldığına göre Kristof Kolomb şu sözleri söyleyerek isyanı bastırıyor: "Öğle çıkışmayın, böyle söylenmeyin. Ben devamlı olarak Batıya gidildiği zaman yeni karalara rastlanacağı fikrini ve bilgisini Müslümanların kitaplarından okudum. Bu karaya mutlaka varacağız. Çünkü Müslümanlar yalan söylemezler." Ve nihayet sabrediyorlar, devam edip gidiyorlar. Nihayet Amerika kıtası karşlarına çıkıyor.

Müslümanların tarihe, coğrafyaya, fiziğe, kimyaya, matematiğe, cebire yapmış oldukları hizmetin ardı arkası gelmez. Bundan dolayı bu ilimlerin yukarıya doğru fıskırmasında Müslümanların büyük rolleri olmuştur. Avrupalılar bu ilimleri nasıl aldı Müslümanlardan?. Birazda bu noktaya gelelim: Avrupalılar Haçlı seferlerini yaptılar ve Müslümanlardan bu ilimleri yavaş yavaş kendi lisanslarına tercüme edip öğrenmeye başladılar. Fakat başlangıçta ne olduğunu anlayamadılar. Fransız-

lar muhtelif seferler yapıp ispanya'da bir takım İslâm şehirlerini zapt ettikleri vakit bu şehirlerdeki İslâm âlimlerinin çalışmalarının ne olduğuna akılları ermek şöyle dursun, bu kitapları toplattılar ve yaktılar. Yalnız Kurtuba şehrinin meydanlarında otuz bin adet kitap yakılmıştır. Hülâgu Bağdatı istila ettiğinde Bağdat kütüphanelerindeki kitaplar, Bağdattan gecen Dicle ve Fırat nehirleri üzerine atıldığı zaman, bir hafta sürmüş kitapların akışı. Fransızlar ispanyayı işgal ettikleri zaman İspanya'daki bir çok İslâm merkezinde bulunan rasathanelerin ne olduğunu uzun müddet anlayamamışlar.

Ve sonra bunları anladıktan zaman Müslümanlara karşı büyük hayranlık duymuşlardır. O kadar ki daha iki asır öncesine gelinceye kadar Paristeki Sorbon Üniversitesinde ders veren profesörler kürsüye Müslüman hocaların kıyafetiyle, sırtlarında cübbe, başlarında sarıkla çıkıyorlardı. Çünkü ilmi bu insanlar yapmışlardı, ilim adamı olmak için bu kisveye girmek lâzım diyorlardı. Avrupalının İslâm ilimlerine karşı hayranlığı sadece iki asır öncesine kalmış değildir. Bugüne kadar devam edip gelmiştir. Avrupalı içtimai hayatın bir çok örneklerini de Müslümanlardan almıştır. Sırası gelmişken başka bir vakayı arz edeyim. Bir gün Almanyada Düsseldorf şehrindeki bir iktisat müzesini geziyordum. Bu müzede çeşit çeşit bölümler var. Öyle hazırlanmış ki alt katında ev banyolarının zamanla inkişafı gösterilmiştir. Yukarı katta mesela arabaların inkişafı gösterilmiştir. Onun üstündeki katta tayyarelerin inkişafı gösterilmiştir. Yalnız tayyarelerin inkişafı için bütün bir salon tahsis edildiği halde, ev banyosunun inkişafını gösteren kısım bunun yanında çok küçük kalmaktadır. Neden? Çünkü orada ev banyosunun tarihi yok. Çünkü onlar eskiden yıkanır değillerdi. Niçin yıkanır değillerdi? Müzenin banyolar kısmının

duvarına şu sözler bulunan levha asılmıştı: "Almanların meşhur filozofu Goethe bir gün banyo yaparken gözü takvime ilişti ve baktı ki, daha önceki en son yıkanışı tam bir sene önce imiş". Çok affedersiniz bugün bizde sosyetik olanlar yatağın yanına konan dolaba komidin derler. Ne dolabı bu komidin? Biz bunu Avrupalılardan almışız. Komidinin lügat manası (çok affedersiniz) içerisine lâzımlık konan dolap demektir. Niçin böyle? Çünkü Avrupalı yıkanmayı bilmez, yüz numarayı da bilmez. Nitekim Fransadaki Versay sarayında yüz numara yoktu. Bu saraya yabancı elçiler öğleden sonra kabul edilirdi bir asır öncesine kadar. Niçin? Çünkü sabahleyin yüz numara noksanlığından hasıl olan kokular elçilerin gelmesine mani idi. Müslümanlar bütün insanlığa sadece bu müsbet ilimleri vermekle kalmamışlar, insanlığı getirip vermişlerdir. Bugün Avrupada gördüğümüz temizlik Müslümanlardan alınmış bir husustur. Onun için bugünkü bir Avrupalının Müslümanların karşısına çıkıp da fiyaka yapmağa, pozlu vaziyetler takınmağa hiçbir hakkı yoktur. Müslümanlar onun üstündeki hakkını isterlerse, çırlıçıplak bir zavallı olarak orta yerde kalır. Çünkü kafasındaki ilmi, sırtındaki elbisenin, her türlü içtimai hayatın esaslarını Müslümanlardan almışlardır. Müslümanlık insanlığa hem maddi, hem manevi ilimleri getirmiştir.

Avrupalılar bu ilimleri anlamadan aldılar. Fakat uzun asırlar boyunca bunları yavaş yavaş anlamaya başladılar. Kendiliklerinden bir şeyler yapmak istediler. Bugünkü tikanık noktaya geldiler kaldılar. Bu tikanık noktadan ileriye gitmeye de güçleri yetmez. Niçin güçleri yetmez? Çünkü yukarıda belirtilen mefhumların yerine yeni mefhumlar getirebilmek için onların güçleri kâfi gelmez. Ne olacak? Ne olacağı meselesini şöyle anlatmaya çalışalım. Şöyle bir söz vardır: "İnsanlara temel

Bugün Avrupada gördüğümüz temizlik Müslümanlardan alınmış bir husustur. Onun için bugünkü bir Avrupalının Müslümanların karşısına çıkıp da fiyaka yapmağa, pozlu vaziyetler takınmağa hiçbir hakkı yoktur. Müslümanlar onun üstündeki hakkını isterlerse, çırlıçıplak bir zavallı olarak orta yerde kalır. Çünkü kafasındaki ilmi, sırtındaki elbisenin, her türlü içtimai hayatın esaslarını Müslümanlardan almışlardır. Müslümanlık insanlığa hem maddi, hem manevi ilimleri getirmiştir.

**Gemicilik
sanayiine ait
temel fikirleri
Nuh (a.s)
getirmiştir.
Terziliği İdris
(a.s), tıbbı İsa
(a.s), sihirlere ait
ilimleri Musa (a.s)
getirmişlerdir.
Peygamberlerin
bunlara benzer
temel fikirleri
getirmesiyle bu
ilmî inkişaftan
yapılmıştır. İçinde
bulunduğumuz
âhir zamana ait
bütün ilimlerin
hepsinin temelini
de Kuran-ı
Kerim insanlara
getirmiştir.
Onun için bizim
içinde bulunmuş
olduğumuz
devir, mutlaka
Kuran-ı Kerimin
göstermiş olduğu
yollar içerisinde
kalmaya mahkûm
bir devirdir.**

bilgiler peygamberler tarafından getirilmiştir.” Sadece manevi bilgiler değil, dinin, imanın, yapılacak ibadetlerin şekillerinin peygamberler vasıtasıyla geldiğini biliyoruz. Ama maddi ve müspet ilimlerin de Peygamberler vasıtasıyla gelmiş olduğunu hepimiz bilmeyebiliriz.

Mesela gemicilik sanayiine ait temel fikirleri Nuh (a.s) getirmiştir. Terziliği İdris (a.s), tıbbı İsa (a.s), sihirlere ait ilimleri Musa (a.s) getirmişlerdir. Peygamberlerin bunlara benzer temel fikirleri getirmesiyle bu ilmî inkişaftan yapılmıştır. İçinde bulunduğumuz âhir zamana ait bütün ilimlerin hepsinin temelini de Kuran-ı Kerim insanlara getirmiştir. Onun için bizim içinde bulunmuş olduğumuz devir, mutlaka Kuran-ı Kerimin göstermiş olduğu yollar içerisinde kalmaya mahkûm bir devirdir.

Bugün biz feza asrında yaşadığımız söylüyoruz. Halbuki Kuran-ı Kerimde feza ya da ne kadar âyetler vardır. Adeta bize önümüzdeki feza devri olacağını söylemektedir. Fakat biz bunun farkında değiliz. Bütün bu ilimlerin temsilcileri Kuran-ı Kerimde vardır. Fezaya gidilmekle kuran-ı Kerim arasında ne münasebet vardır, deriz. Burada muhtelif âyetlerin tefsirini yapacak değilim. Yalnız bir noktayı açıklamak istiyorum, o da şu: Daha önce ifade edildiği gibi, muhtelif formüllerin sahibi Müslümanlardır. Bu formülleri sıklığımız zaman yere düşen esans, üç damladan ibarettir. Bu esansın ne olduğunu da onlar bilmezler. Yeni mefhumlar bulmak lâzım. Bu yeni mefhumların bulunması için insanların Kuran-ı Kerimden ışık aşmaya ihtiyaçları vardır. Efendim nasıl olacak? Bakınız bir arkadaşımızın bir makalesi var. Kendisi on sene Amerikada profesörlük yapmıştır. Geçenlerde mühim bir noktayı anlatmıştır. Eski eserlerden bir tanesi eline geçmiş. Bu kitap meşhur Yusuf Has Hâcibin “Kutadgu Bilig” adlı şiir kitabıdır. Yusuf Has

Hâcib aslında büyük bir âlim. Biz bu zata sadece bir takım manevi şiirler yazmış bir insan gözüyle bakarsak çok hata ederiz, Kutadgu Biligteki bir şiirde çok hata ederiz. Kutadgu Biligteki bir şiirde bakın ne yazıyor; bu riyaziye profesörü arkadaşımız bu şiire dikkati çekiyor: “Ey bir olan Tanrı, bir başkası sana şerik koşulamaz; başta, her şeyden evvel ve sonda, her şeyden sonra Sensin. Yaratıcı varlığına yaratılmış olanlar şahittir. Yaratılan iki, Birin hazır şahiddir.” Şimdi biz bunu okuduğumuz zaman diyoruz ki, Cenabı Hakka ve Onun sıfatlarına ait yazılmış manevi bir şiir. On sene riyaziye profesörlüğü yapmış olan arkadaşımız, bunu okuduğu zaman beyninden vurulmuşa dönüyor. Niçin? Tabii biz farkında değiliz. Bu arkadaşımız tabii sayılara ait yazmış. 1,2,3,... dediğimiz sayılar var ya, işte bu sayılara ait kitap yazmış. Bu sayılar öyle sayılardır ki, önce bir birim varlığı kabul edilir, diğerlerinin hepsi onun tekrarıyla meydana gelir. Bunların ezelde ebede sonu yoktur. Matematikte aksiyomlar dediğimiz bir takım konular vardır, İtalyan Peano beş sene uğraşmış, tabii sayıların aksiyomunu hazırlamak için. Bu profesör arkadaşımızda Peanonun kitabından bu bilgileri almıştır. Tabii sayıların aksiyomlarına bugünkü matematikçiler Peano aksiyomu diyorlar. Şimdi bu matematik profesörü arkadaşımızın İslâm Medeniyeti adlı mecmuada yazdığı makalede: “Bu aksiyomları Peano beş senede yazmış. Yusuf Has Hâcib dört tane satırın içerisinde Cenabı Hakka ait manevi bir şiir yazmıştır. Fakat bu şiirde Cenabı Hakkın birliğini ifade etmek için bir zekâ eseri gösteriyor, o zekâ eseri, Peanonun tabii sayılar aksiyomunu ortaya koymak için gösterdiği zekâ eserinden bin kat daha keskin. Ben kitabımı tashih etmeğe mecburum. Yusuf Has Hâcibin bu keskin zekâsı karşısında hem Peanonun söylediklerini kabul etmeğe mecburum, hem de bu aksiyomlara artık Peano

aksiyomu diyemem. Ben bu aksiyomlara Peano-yusuf Has Hacib aksiyonu demeğe mecburum. Çünkü bu zekâ eserini Yusuf Has Hacib, Peano dan dört asır önce getirmiştir.”

Buraya kadar Batıdaki ilmin bugün hangi noktaya gelip tığığını belirtmeğe çalıştım. Şimdi bu son kısımda bütün bunları toplayıcı ve bizi neticeye götürücü bir hülâsa yapalım.

önce bir defa su suali sormağa mecburuz: Acaba hangi sebepten dolayı bütün insanlıkta ilim yavaş yavaş ilerlerken asr-ı saadetle birden bire bugünkü mânada hakiki ilim olmaya başlıyor? Bu başlayışın kaynağı, insanlığa bu hızı veren tılsım nedir? Bu sualin cevabını Kuran-ı Kerimden başka bir şeye bağlamak mümkün mü? insanların ilim sahasındaki bu büyük inkişafın tılsımı dünya ve âhiret saadeti getiren Kuran-ı Kerim den başka bir şey değildir. Bugün gelip Batıdaki ilimler tığığında ona Kuran-ı Kerimin ışıklarıyla yol bulunabilir. Onun için Kuran-ı Kerim üzerinde tetkikatı olmayan insan, müsbet ilim sahasında hakiki ilim adamı olamaz. Doğu ve Batının mukayesesini yapıyoruz bir bakıma. Çok kıymetli bir mütefekkirimizin güzel bir benzetiş var. Kendisi bir defa uzun bir konuşma yapmış, Batıdaki felsefeler ile Doğu'daki İslâm âlimlerinin düşüncelerini hülâsa ettikten sonra şu suali sormuş. Demişti ki: “Batıdaki felsefeleri size anlattım. Görüyorsunuz hep birbirlerini nakzetmişler. Descartes gelmiş, kendinden önceki bilmem falancanın nazariyesini nakzetmiş, yanlış düşünüyor demiş. Arkasından bir başka adam gelmiş, hayır Descartes öyle söylüyor ama aslı şudur demiş. Hasılı Batıdaki fikir ve düşünce silsilesi bugüne kadar hep birbirini tekzip ederek gelmişlerdir. Doğu'daki fikir silsilelerine baktığımız zaman bütün İslâm âlimleri birbirini teyid ederek geliyor. İmam-ı Azam Hazretleri, “Peygamber efendimizin buyurdıkları gibi” diye söze

başlamış. Ashab-ı Kirâmdan birinin sözü nakledildiği zaman “falanca zatın rivayet ettiğine göre” gibi eleniyor. Muhyiddin-i Arabî hazretleri, birbirlerini teyid ede ede konuşuyorlar. Avrupalılar ise birbirlerini tekzip ede ede konuşuyorlar. Şimdi soruyorum, dedi o arkadaş, eğer hakikaten mutlak bir hakikat varsa bu hakikat birbirlerini tekzip eden Batılıların arasında mı, yoksa birbirlerini teyid eden Müslümanlar arasında mı? Hakikat tekzip olunur mu? Ama Batılıların işleri güçleri hep birbirlerini hep tekzip etmek. Bir hakikat var ise -ki muhakkak vardır- elbette İslâm âlimlerinin getirdiklerinin içindedir.” ilim âlemine yukardan bakış yaptığımız zaman Doğu ile Batının mukayesesinde manzara şudur; Batıdaki insan gözleri kapalı nereye gideceğini bilemiyor. Elle riyle bir takım hakikatleri arıyor, tutuyor, fakat bu değildir, diyor, öbürünü tutuyor, bu değildir diyor. Batıdaki ilim adamlarının hali budur. Doğu'daki ilim adamının hali bundan tamamen farklıdır. O ilim sarayının içine iman anah-tarıyla giriyor. Kuran-ı Kerimden almış olduğu ilhamlarla onun her tarafını aydınlatarak dolaşıyor, öğreniyor, öğretiyor. Bu itibarla ilim, bu devrin ilmi, Müslümanlar tarafından getirilmiş olan ilimdir. Bizim karşımıza geçip de, Batı-

Bu itibarla ilim, bu devrin ilmi, Müslümanlar tarafından getirilmiş olan ilimdir. Bizim karşımıza geçip de, Batıda şu vardır, bu vardır diye kimse konuşmasın.

da şu vardır, bu vardır diye kimse konuşmasın. Biz ve Batılılar için tek çıkar yol İslâmlaşmaktır. Bunu sadece hamd edeceğimiz imanımızdan dolayı söylemiyorum. Müsbet ilimler sahasında senelerce çalışmış bir kardeşiniz olarak şunu söyleyeyim ki bütün müsbet ilimler gelmiş tıkanmıştır. Bu tıkanıklıktan dışarıya çıkmanın yolunu, bütün her türlü maddî ve manevî düşünce sistemimle mutlak surette inanıyorum ki, ancak Kuran-ı Kerimden almış olduğumuz ışıkla bulabiliriz.

Sözlerimi şu âyeti kerimenin duasıyla bitiriyorum:

“Rabbim, benim ilim ve anlayışımı arttır ve beni salihler zümresine ilhak et” {AMİN}

BÜYÜK HEDEFLER VE YÜKSEK VİZYON

Türk siyasetinin büyük duayenelerinden biri daha 27 Şubat 2011 günü Hakkın Rahmetine kavuşarak, aramızdan ayrılmış ve maziye karışmış bulunmaktadır. Türkiye, nadir gördüğü büyüklük ve ihtişamda bir cenaze törenine şahit olarak bu mümtaz kişiyi ebedi istirahatgahına göndermiştir. Türk halkı, Sn. Prof. Dr. Necmettin Erbakanı adeta efsanevi bir tarzda uğurlarken, dünyanın ve İslam aleminin dört köşesinden gelen misafirler de bu uğurlamaya katılmışlar, yanlarında getirdikleri Medine, Keşmir, Bosna, Kafkasya topraklarını da onun kabrine atma fırsatı bulmuşlardır. İslam aleminin, Avrupa, Afrika ve Asyanın bir çok ülkelerinde de, kendisi için giyabi cenaze namazları kılınmıştır. Kısacası, bir dünya lideri aramızdan ayrılmıştır.

Vefatını takip eden günlerde kendisi hakkında ciltler dolusu sözler söylenip, yazılmıştır. Muhakkak ki daha da söylenecek ve yazılacaktır çünkü bu çok boyutlu, çok renkli kişilik ve onun güçlüklerle dolu, büyük mücadele ve azim gerektiren seksen beş yıllık hayatını anlatmak ve anlamak kolay değildir.

Nerede ise Cumhuriyetle yaşıt (1926-2011) olan "büyük bir Çınar" devrilmiş ama ardından bir orman bırakmıştır. Böylece, yüzyılda bir gelen, bir ilim, bilim ve siyaset adamı; bir toplum lideri olan Prof. Dr. Necmettin Erbakan beyefendi tarihin sayfalarında ve kendini sevenlerin kalplerinde, ebedi ve mümtaz, unutulmaz yerini almış bulunmaktadır.

Sn. Erbakan, ardında bıraktığı miras olan "**Milli Görüş şuur ve**

inanıcı" belki, yine yüz yılda bir doğan ve toplumları ardından sürükleyen bir fikir akımıdır. **Bir idealdir, bir vizyondur.** Bu ideal, aslında devrim yaratacak güçte bir fikir ve özedönüş olup, toplumu tüm katmanları ile kucaklayan bir halk hareketi ve ideolojisi olarak yaşamaya devam edecektir.

Değerli ve mümtaz kişi, Sn. Prof. Dr. Necmettin Erbakan hocayı, Allah rahmet eylesin ve mekanı Cennet olsun. Amin.

Ona yapılabilecek en büyük hizmet, Hocamızın bir hayat boyu anlatmaya, öğretmeye çalıştığı prensip ve esasları doğru anlamak, ideallerini benimsemek ve özümsemek ve vizyon'unun gerçekleşmesi için çizdiği yoldan yürümeye devam etmek olacaktır.

Ana hedef ve prensipler:

Muhterem Prof. Dr. Necmettin Erbakan her zaman için üç büyük hedef üzerinde konuşmuş ve bunların gerçekleştirilmesinin ne kadar önemli olduğunu sürekli vurgulamıştır. Topluma ve bizlere adeta bir vasiyet bırakmıştır.

Birincisi, **Yaşanabilir bir Türkiye ideali:**

İkincisi, **Yeniden büyük bir Türkiye ideali,**

Üçüncüsü de **Yeni bir Dünya'nın kurulması**, ideali.

Özellikle son iki aydır Ortadoğu ve Kuzey Afrika ülkelerinde gerçekleşen ve herkesin ibretle seyrettiği olaylar, bu **birinci prensibin ne kadar gerçekçi ve gerekli olduğunu ortaya koymaktadır.** Her devletin, kendi ülkesini, insanların rahat ve huzur içinde yaşayabileceği bir yer haline getirmesi şarttır.

Tunus, Cezayir ve Mısır da ve sonra da diğer Arap ülkelerine sıçrayan ayaklanmalarda ana tema, ana şikayetleri, "işsizlik, fakirlik, açlık, baskı, hürriyetlerin kısıtlanması ve ümitlerin kayb olması" olmuştur. Kısacası halkları için bu ülkeler "yaşanabilir birer ülke" olmaktan çıkmışlardır. Sonuç, herkesin ibret ve dehşetle izlediği büyük halk ayaklanmaları ve yıkımlar olmuş, rejimler ve liderler devrilmiştir.

İkinci prensip ise her şeyden önce "özgüveni" ve "özüne dönüşü" gerektiren ve sağlayan prensiptir. Bir milletin başını dik tutabilmesi için gerekli olan ana temellerdir. Yine son yıllarda yaşanan olaylar, bu prensiplerin doğruluğuna birer örnek ve ibret olmuşlardır.

1918 tarihine kadar Dünyanın en büyük imparatorluklarından biri olan Osmanlı imparatorluğu, ancak bu tarihte savaşlar ve her taraftan yapılan saldırılar sonunda büyük bir yıkım ve yenilgeye uğramıştır. Yenilginin hemen ardından, fırsatı kaçırmayan Avrupa güçleri tarafından, ana vatan toprakları beş koldan birden işgal edilmiştir.

Türk insanının, destanımsı bir Kurtuluş savaşından sonra, ülkenin bağımsızlığı ve ana vatan topraklarının bütünlüğü kurtarılabildiği. 1923 de Türkiye Cumhuriyeti kurulmuştur.

Büyük bir Cumhuriyet insanı olan Sn.Erbakan bu tarihi gelişmeleri her zaman akılda tutmuş ve her zaman bunları genç nesillere anlatarak, daima tedbirli ve hazır olmalarını telkin etmiştir. Sn. Erbakan her zaman, tekrar "büyük Türkiye" olabilmenin mümkün olduğuna ve bunun kaynaklarının kendi elimizde olduğuna dair kanaati tam olmuştur.

Bu gün Türkiye bütün Orta-doğu da ve Balkanlarda örnek alınabilecek bir ülke olarak gösterilebiliyorsa bu 88 yıllık bir mücadele ve gayretin sonucudur. Muhterem Erbakan hocamız, bu başarı ve ilerlemeden hiç bir zaman şüphe etmemiş ve bunun mutlaka olacağını ve hatta daha iyi bir planla daha da ileri gidilebileceğini ve bunun için öz kaynak ve gücümüze dayanmamız gerektiğine her zaman inanmış bir liderdi.

"Türkiye yine lider bir güç olacaktır" diyerek anlatımlarını yaparken Sn Erbakan , bunu **"Ye-**

niden Büyük Türkiye" prensibi olarak formüle etmekte ve bunun bir prensip olarak özümsemesinin gerektiğine inanmaktaydı.

Nitekim, son iki ayda yabancı basında çıkan ve "lider ülke Türkiye" başlıklı yazılar da görüldüğü gibi, Türkiye'nin konumu ve tutumu diğer bölge ülkeleri ile mukayese edilmiştir. Bütün bu muhtemel gelişmeleri çok önceden tahmin edebilen sn. Erbakan bu yolda ilerlememiz için gerekli olacak çalışma ve prensipleri de yeni nesillere öğretmeye çalışmıştır. Tahmin ve tedbirlerinin ne kadar haklı olduğunu bir kere daha gözler önüne sermiştir.

Üçüncü prensip ise "yeni bir dünya" sloganıdır. Yine olayların gidişatına bakıldığında, mesela Irak işgalinin nasıl gerçekleştirildiği veya Afganistana nasıl girildiği hatırlanırsa, genellikle ABD ve Avrupa devletlerinin hala **"sömürgecilik döneminde ki tutumlarını, dış politika kararlarına yansıtıkları" da kolayca müşahade edilebilir.**

Bu durumlar karşısında mutlaka başka yapıda bir Birleşmiş Milletlerin mevcudiyetine ihtiyaç duyulmaktadır. Dünyada ki siyasi dengelerin daha iyi işlemesi için güçlü yerel organizasyonlara ihtiyaç vardır. İslam ülkeleri veya kalkınmakta olan ülkeler ve kıtalar arasında geliştirilecek teşkilatlar dünyada birçok haksızlıkların önlenmesini sağlayabileceklerdir.

Daha adil bir düzen ve daha çok hakka dayanan bir sistemin kurulmasının dünyaya barış ve istikrar getireceğine inanan muhterem Erbakan, son günlerine kadar, barışın gelmesi için, yeni bir dünya düzeninin gerekli olduğunu savunmuş ve vurgulamış bulunmaktadır.

Temel vizyon:

Olayları daima büyük düşünen ve ufkunu daima çok geniş tutan Sn. Erbakan daima İslam aleminin gelişimi ve birliği için çalışmalar yapmıştır. Muhterem

Erbakan hocanın en büyük projelerinden bir tanesi de bu birliği sağlamada çok önemli ro oyna-
yacağına inandığı **D-8 Projesi** idi.

Büyük vizyon sahibi olan muhterem Erbakan, bu proje kapsamı içinde nüfusları 60 milyondan fazla olan 8 büyük İslam ülkesi arasında büyük çaplı bir işbirliği projesi geliştirmeyi hedeflemiştir. Bu sekiz ülke arasında eş zamanlı üretim, teknoloji ve lojistik bilgi paylaşımı ve yaratılacak büyük bir Pazar paylaşımı sağlayarak onların ticaret hacimlerinin gelişmesini ve zenginleşmesini hedeflemiş bulunmaktaydı.

Bu proje ve vizyonda ki büyük kar ve kazancı, Müslüman ülkelerden önce, onları asırlardır "sömürmeye ve pazar olarak kullanmaya almış" Batı güçleri ve devletleri anlamış ve süratle, Erbakan hocanın bu muhteşem projesinin önüne set çekmeğe çalışmışlardır. Kendi kazançlarını ve pazarlarını korumak için, Müslümanların lehine olabilecek bu projeleri baltalarken de onlarla iş birliği yapabilecek " yerli işbirlikçiler" de bulmuşlardır. Onların da görevi bu büyük projenin mimarını iktidardan uzaklaştıracak projeler üretmek olmuştur.

D-8 ler projesi o kada büyük bir projedir ki, yarattığı sinerji ve dinamizm kısa bir süre sonra o düşlenen "yeni bir dünya"nın oluşumunu da sağlayabilecek esasları ve ortamı hazırlayabilecek bir güçtedir. İşte, bu gelişmelerden hoşlanmayanlar, bunun olmaması için çalışmışlardır.

Tekrarlamak gerekirse, Hocamızı hakikaten seviyor ve onun için bir şeyler yapmak istiyorsak, ilk defa onun ideallerini ve en büyük projesini iyice anlamalı ve anlatmalıyız. Sonra da bunları gerçekleşmesi için her türlü çalışmayı yaparak, Milli Görüş ideolojisinin esaslarına göre davranmalıyız. Hocamız arkasına yapılacak çok iş ve gerçekleştirilecek büyük idealler bırakmıştır. 10/03/2011

Taklitçi ve yabancılaştıran bir eğitim anlayışı yerine, yerli ve milli olan eğitimi savundu Öğretmeyi büyük görev bildi

Milli Görüş'ün muhterem lideri rahmetli Prof. Dr. Necmeddin Erbakan çok renkli bir kişiliğe sahipti. Hayatın hemen her alanında çalışmalar yaptı. Deha çapındaki zekası ve azmi ile orijinal eserler ortaya koydu. Onun önde gelen meziyetlerinden biri de eğitimci kişiliği idi. Bir konuyu başkasına öğretmek onun en büyük zevkleri arasındaydı. Bu yüzden ki, ilim, siyaset ve devlet adamı olarak Türkiye'ye damgasını vuran Erbakan, bütün ülke tarihinde "Hoca" ünvanıyla tanındı.

29 Ekim 1926'da Sinop'ta dünyaya geldi. Babası Mehmet Sabri Bey, yüksek düzeyde bir hukukçu idi. Erbakan, okul hayatında çok başarılıydı. Mesela, İstanbul Erkek Lisesi'ni birincilikle bitirmiş, İstanbul Teknik Üniversitesi'ne sınavsız geçiş hakkı elde etmişti. Seviye belirlemesinden sonra da İTÜ'ye 2. sınıftan başlamıştı. 1947'de üniversiteyi bitirdiği zaman, öğrenci arkadaşları tarafından bir "üniversite yıllığı" hazırlanmış; Erbakan Hoca'nın araştırma ve

eğitimcilik özelliği bu yıllığa şöyle yansımıştı: **"Hayatının yarısı namaz, yarısını da projeleri işgal eder. Proje ve raporları saatli maarif takvimi nükteleri gibi geniş ve izahlıdır. Herkesin bir sayfada bitirdiği bir mevzuyu, o 40 sayfada hülasa eder. Kendine "civata nedir?" diye sorsanız, size demir filizlerinin naklinden başlar ve o kadar uzun anlatır ki, nihayet namaz vakti gelir ve sonunu dinleyemezsiniz."**

O, “TÜRKİYE’NİN HOCASI”YDI

Başarılı bir akademisyen

Erbakan Hoca, üniversiteyi bitirince, İstanbul Teknik Üniversitesi’nde **“Motorlar Kürsüsü”** asistanı olur. Doktorasını Almanya Aachen Teknik Üniversitesi’nde tamamlar ve tekrar İTÜ’ye döner. 27 yaşında Doçent ünvanını alır. Araştırmalar yapmak üzere yeniden Almanya’ya gider ve Deutz Fabrikaları’nda Leopard Tankları’nı geliştirme çalışmalarında başmühendis olarak görev yapar. Türkiye’ye döner ve ilk yerli imalat olan 200 ortaklı Gümüş Motor’u kurar. 1965’te İTÜ **“Motorlar Kürsüsü profesörü”** olarak göreve başlar.

Başarılı bir akademik hayatı vardı. En büyük ideali, Türkiye’yi kalkındırmak, ileri ülkeler seviyesine çıkarmak ve **“lider ülke”** yapmaktı. **“Devrim Otomobili”**ni imal etti. Türkiye’nin ilerlemesinin önüne konulan engelleri yakından gördü. İdeallerine ulaşması için İTÜ’de **“Hoca”** olmanın yeterli olmadığını anladı. Hayat, onu **“Türkiye’nin Hocası”** olma-ya sebep olacak olaylarla karşılaştırdı. 1966’da Odalar Birliği Sanayi Dairesi Başkanı, daha sonra Genel Sekreteri oldu. 1968’de deTOBB Başkanlığı’na getirildi. Burada da, kanuni hükümlerin hiçe sayılarak Anadolu sermayesinin önünün nasıl kesilmek istendiğini gördükten sonra siyasete atılmaya karar verdi.

Problemlerin çözümünü siyasette gördü

Gelişmeler, Erbakan Hoca’yı siyasetin içine itti. Bu durum, muhterem Erbakan’ın **“Türkiye’nin Hocası”** olmasının da önünü açtı. Hoca, 1969’da siyasete atıldığı ilk günlerde, İzmir’de yayınlanan Tek Yol dergisi adına Fehmi Kuru’nun yönelttiği **“Niçin siyaset?”** sorusunu şöyle cevaplıyordu: **“Memlekette yapılacak çok şey var. Bilim adamı olarak zorladım, olmadı. Odalar Birliği Genel Sekreteri ve sonra da Başkanı olarak zorladım, yine olmadı. Yapmak istediklerimi gerçekleştirmenin yolu siyaset görünüyor.”**

Erbakan Hoca, resmi görevlerinden sonraki ilk çalışmalarını Anadolu’nun pek çok şehrinde verdiği konferanslarla başladı. Bu konferanslar serisinin en yaygın olanı **“İslam ve İlim”** başlığı altında gerçekleşenlerdir. Hoca, bu konferansıya, ülkemiz insanının düştüğü aşağılık kompleksinden kurtarmak istedi. Medeniyetimizin üstünlüğünü anlattı. İslam alimlerinin Batı’ya öncülük ettiğini, bu yüzden Batı’nın müslümanlara çok şey borçlu olduğunu ispat etti. Bu konferanslar, Türkiye’de büyük heyecan dalgası oluşturdu. Erbakan Hoca, bu konferanslarında, Türkiye üzerinde oynanan oyunları anlatıyor, halkı yüksek bir milli ideale hazırlıyordu. Bu, onun **“Hoca”**lık özelliğinin bir yansımasıydı.

Partileşme ve mücadele süreci

Erbakan Hoca, siyasi hayatına 1969’da Bağımsız Konya Milletvekili olarak başladı. Milli Görüş adını verdiği yerli, milli ve bağımsız bir çalışma modeli ortaya koydu. Milli Görüş, tamamen Türkiye’nin değerlerinden besleniyordu. Milletimizin kendisi, inancı, tarihi ve aslı demektir. Milli Görüş, 24 Ocak 1970’te Milli Nizam Partisi olarak partileşti. Fakat, 1971 İhtilali’nin baskısı sonucu kapatıldı. Mücadeleden yılmayan, hedefe ulaşmakta ısrarlı olan Erbakan Hoca, 11 Ekim 1972’de de Milli Selamet Partisi’ni kurdu. 1973 seçimlerinde 51 parlamenterle Meclis’e girdi ve 1980’e kadar kurulan 3 ayrı koalisyon hükümetinde toplam 4 sene Başbakan Yardımcısı olarak görev yaptı.

12 Eylül 1980 ihtilaliyle, bütün partiler kapatıldı. Daha sonra kurulan Refah Partisi 1995 genel seçimlerinde yüzde 22 oy alarak birinci parti oldu. Erbakan başbakanlığında 54. Cumhuriyet Hükümeti kuruldu. Havuz sistemi, refahın halka yayılması, İslam Birliği’ni hedefleyen D - 8 oluşumu gibi başarılı hizmetlere imza attı. Türkiye’nin gelişip dünyada **“lider ülke”** olmasını istemeyen güçler akla hayale gelmeyecek oyun ve tuzaklarla Erbakan Hükümeti’ni istifaya zorladılar. 28 Şubat süreci denilen olağanüstü dönemde, olağanüstü uygulamalar sonucu Refah Partisi ka-

patıldı. Erbakan Hoca'yı da siyasi yasaklı hale getirdiler.

Milli Görüş hareketi, Fazilet Partisi ile yoluna devam etti. 28 Şubat süreci devam ederken FP de kapatıldı. 2001'de Saadet Partisi kuruldu. Çeşitli badireler yaşandı. Erbakan Hoca, 17 Ekim 2010 Kongresi'nde oy birliği ile Saadet Partisi Genel Başkanlığı'na seçildi. Vefat ettiği 27 Şubat 2011 tarihine kadar bu partideki görevini sürdürdü. Tedavi gördüğü son iki ayda bile çalışmaları bırakmadı.

Bir öğretmen gibi Türkiye'yi aydınlattı

Erbakan Hoca'da bitmek bilmeyen bir azim ve sabır vardı. Eğitim, sabır demektir. Türkiye'nin içinde bulunduğu sıkıntıları ve çıkış yolunu bıkmadan usanmadan halka anlattı. Onu sık sık, elinde kalem, karatahta önünde halka ders verirken gördük. Konularını grafik ve harita gibi görsel materyaller kullanarak anlatırdı. İddiasını matematiksel kesinlikle izah ve

ispat ederdi. Delillerle konuştuğu için ikna kabiliyeti yüksekti. İnsana değer verir, güler yüz gösterir, sevgi, şefkat ve merhametle muamele ederdi. Bunlar, bir eğitimcide olması arzulanan en önemli özelliklerdi. Çünkü, sevmeyen sevdiremezdi.

Hoca, konularını maddeler halinde ve zihinde kalacak şekilde anlatmayı severdi. 6. 11. 2010 günü, Hoca'nın Saadet Partisi Genel Başkanlığı'na seçilmesi münasebetiyle, Anadolu Gençlik Derneği Genel Merkezi yöneticileri ve bütün illerimizin temsilcileriyle birlikte **"tebrik ziyareti"**ne gitmiştik. Bize yine bir seminer sundu. Dersini bitirirken şöyle demişti: **"Şu üç çivi unutmayın: 1. "İslamsız saadet olmaz" çivisi. Bu sözle, bütün iyilik ve güzelliklerin İslam'da olduğunu anlatmak istiyordu. 2. "Şuur" çivisi. Bununla, ne yaptığını ve nereye ulaşmak istediğini bilmeyi kastediyordu. 3. "Cihat" çivisi. Bununla da iyi, güzel, doğru, faydalı, adil olanı bütün insan-**

lığa ulaştırıp dünyanın huzur ve barış ikliminde yaşamasını hedefliyordu.

Milletin gönlüne girdi

Erbakan, **"Milletin Hocası"** oldu. Belki de, ona en çok yakışan özellik de **"öğreticilik"** anlamındaki **"Hoca"**lıktı. Ölümü üzerine bir gazete **"Türk siyaseti 'Hoca'sını kaybetti."** (Vatan, 28. 2.2011) manşetini kullanırken, bir başkası **"Siyaset artık hocasız."** (Yeniçağ, 28. 2.2011) diyordu. Nurettin Yıldız Hoca ise, Hoca için cenaze töreni yapıldığı gün, **"Aziz Öğretmen"** başlıklı yazısında şunları yazıyordu: **"Elinde tebeşirle yolları aşındıran öğretmen... Kalabalığı da, heyecanı da kendinden öğretmen... İş kadar sabır üreten, zamana zaman katan öğretmen... Sen aziz yaşadın, aziz kalacaksın."**

Kürsülerden söylenmeye-ni söyleyerek, faize, zulme, Siyonizm'e, sömürüye, BM'ye, AB'ye, asıl anlamlarını yükleyerek gafleti gidermeye vazife edindin; mazluma güç, sömürülene basiret kazandırdın. Dünya henüz köyleşmeden köy gibi gördün. Köyün suni ağalarını köylerin meydanında dolaşamaz hale getirdin. Seni anlayan var mı, yok mu ona bile aldırmadan yürüdü, yürümenin yetmediği yerde koş-tun. Yürüyerek, koşarak ders yapan öğretmen oldun..." (Milli Gazete, 1. 3. 2011)

Hoca, son dersini de ölümüyle veriyordu. **İslam dinini yaşamak, Allah yolunda yürümek, Rasülüne (s.a.) ümmet olmak** anlayışıyla verilen mücadelenin insanların gönlünde nasıl yer ettiğini gösterdi. Milletın gönlündeki yerini aldı. Aynen Yunus'ta ifadesini bulduğu gibi: **"Hepisinden iyisi / Bir gönüle girmektir."**

O, artık gönüllerde yaşayacak. Hepimiz, onun açtığı yoldan yürüyeceğiz. Ruhı şad, mekanı cennet olsun!

“Bir ülkenin asıl gücü tankı değildir, parası da değildir, inançlı evlatlarıdır. Bu inançlı evlatları Şuurlu ęretmenler yetiştirecektir.”

Prof. Dr. Necmettin ERBAKAN

A handwritten signature in black ink, likely of Prof. Dr. Necmettin Erbakan, written over a horizontal line. The signature is stylized and cursive.

DERNEĞİMİZ ALBÜMÜNDEN

Bu Ülkenin eğitimciler ile yükseleceğini anlattılar, STK olarak görevlerimizi hakkıyla yerine yetirmemizi emrettiler ve Dernek binamızın besmele ile açılışını yaptılar.

Eğitim faaliyetlerimizde bizlere
yön verdiler.

Teşekkür plaketimizi takdim
ederken.

Toplantılarımızda bizlere hız
verdiler.

Ülkemiz için nasıl çalıştığımızı
hep sordular ve çalışmalarımıza
geniş hedefler önerdiler.

Yaptığımız her iftar
Programında bizleri
onurlandırdılar.

Neler yaptığının
hep hesabını
istediler

Önemli olan okullarda çocuklarımızın
kalbine ne koyacağız

Peygamberimizin (sav) ve Sahabinin (ra.) yolunu takip etmemizi hep nasihat ettiler

Sadece Ülkemiz için değil, Tüm insanlığı kurtarmaktır bizim vazifemiz dediler.

Sizden öğrendik bu yolda hizmet etmeyi Önce Maneviyat diyerek.

Hedeflerimizi hep yüksekte gösterdiler

İslam Büyükleri ile daima irtibatlı olmamızı isterlerdi.

Konferansları ile Siyonizmin dünya üzerindeki ifsatını anlattı insanlığa

Konferanslarımızda bizleri yalnız bırakmadılar.

Bir toplum şuurlu eğitimcileri ile
kalkınacağını hep dile getirdiler.

Bizlere hep dua ettiler

Cihad takadımızın yettiği
yere kadar devam edeceğini
yaşayarak bizlere öğrettiler.

Gösterdiği hedefte Dünyayı ıslah
etme vazifemizi hep hatırlattılar.

Çalışmalarımızı titizlikle izlediler

Çalışmalarımızı
yakından takip
ettiler.

Durmak yok, daha çok çalışmak var

Eğitim çalışmalarımızda bizlere
ışık tuttular

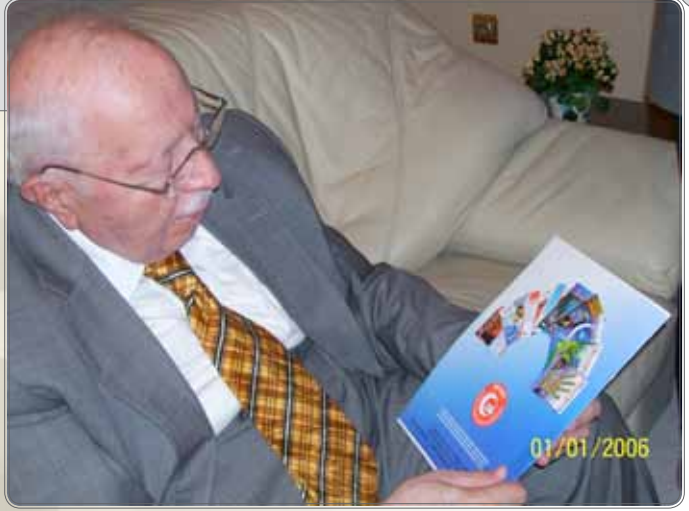

Çalışmanın örneklerini
yaşayarak bizlere öğrettiler.

Daima bizleri eğitirdi

Dergimilerimizi,Bültenlerimizi
dikkatle incelediler.

Dernek çalışmalarımızı hep
önemsediler

Farklı bir dünya.. keşfedin.

İstanbul'dan hep yeni gelişmeler
kavrayan deneyimli personeller,
konaklar, müstakim marmaralı ve benzeri
devletler profesyonel hizmetleri
kavrayarak.

İkinci seviyeli konaklar, otellerin
devletler ile ilişkileri ve politika
Türkiye'de konaklar ile ilgili durumun
durumu.

Saffron
hotels

Saffron
hotels

Saffron Çarşılar
T. 0212 244 24 24 24
P. 0212 244 24 24

Saffron Marmaralı
T. 0212 244 24 24
P. 0212 244 24 24

Saffron Yenge
T. 0212 244 24 24
P. 0212 244 24 24

Saffron Akdeniz
T. 0212 244 24 24
P. 0212 244 24 24

www.saffronhotels.com.tr

Zamansız Gelen iyilik

Oğul parayı holdinge yatırmış.

Baba kanser olmuş, ameliyat için Avrupa'daki oğlundan para istiyor.

Oğlundan cevap geliyor "Baba, parayı holdinge yatırdım. Bir yıl sonra alacağımız kar payıyla senin ameliyatı yaptırırız"

Bir yıla kalmadan holding iflas ettiğini söyler, baba vefat eder, oğul sağlığında yardım edemediği babasına görkemli bir mezar yaptırır.

Yağmur durduktan sonra şemsiyesini size verip "Biraz da yağmurdan sen korun" diyene teşekkür edilmez.

Önce susuzluktan öldürüp cenazesini yıkamak için su gönderen zalime de temenna edilmez.

Zamanında yağan yağmur rahmet olurken zamansız yağan yağmur felaket olur.

Sanık idam edildikten sonra "O suçsuzdu" diye ortaya çıkan şahidin ağıtı, "Geciken adalet, adalet değildir" atasözünü doğurmuş.

Hasta iken kardeşine bir tek ilaç parasını vermemiş, öldükten sonra kardeşinin cenaze masraflarını karşılayan ve yemekler döken adam övgüye layık değildir.

Kafkas kartalı Şeyh Şamil, Kafkaslarda Ruslara karşı mücadele verirken Osmanlı ona yardım eli uzatmaz.

Şeyh Şamil, Ruslar tarafından esir edildikten sonra 1869 yılında hacca giderken İstanbul'a uğrar ve Sultan Abdülaziz'le de görüşür.

Padişah Sultan Abdülaziz, Şeyh Şamil'e değer verdiğini göstermek için o güne kadar hiçbir krala, Şaha yapmadığını yapar, sarayın dış kapısına kadar gelir ve orada karşılar.

Şeyh Şamil'e "Hoş geldin" demek için elini uzatır.

Şeyh Şamil, tokalaşırken "Bu el bana Kafkaslarda iken uzatılmalıydı" der.

Sevgili peygamberim, Mekke'den Medine'ye hicret ederken kendisini öldürmek üzere iz sürenler, gizlendiği mağaranın üstüne geldiklerinde mağaranın önüne yumurtlayan güvercinin o tek yumurtası,

kıyamete kadar çoğaltılan yumurtalardan daha değerlidir.

"Kara gün dostu" diye ta'rif edilen Süleyman Nazif, düşman süngüsünü vatanın bağrına dayadığında kalemini Batarya yapmış, kelimeleri top mermisi kalıbında dökmüş ve düşman üzerine ateş etmiş.

Öldüğünde, üzerindeki elbise ile yedi buçuk kuruş mirası kalmış.

Cenazesini Belediye kaldırmış. Onun yakın dostlarından Ferid Kam bey:

"Sağlığında nice ehli hünerin,

Bir tutam tuz bile yoktur aşına.

Öldürüp evvel onu açlıktan,

Sonra bir türbe dikerler başına" deyivermiş.

Kardeşini hasta iken ziyaret etmeyen, öldükten sonra ağıt yakan doktor gibi,

Düşman tepeyi aştıktan sonra kurşun sıkmaya başlayan asker gibi,

Yanıp kül olan evin küllerini soğutmaya çalışan itfaiyeci gibi gelenler, övenler, sevdiklerini söyleyenler Şair Baki'nin,

"Kadrini seng-i musallâda bilüp ey Bâkî

Durup el bağlayalar karşına yârân sâf Sâf"

dediği gibi kişinin kadrini cenaze namazında, musalla taşında bilip saf saf el bağlamayalım.

Siz, sevdiklerinizi sağlığında ziyaret edin, kara gününün ışığı olun, derdine deva olamasanız bile yanında olduğunuzu bildirin.

Sevdikleriniz ölünce önünde saf bağlamadan önce arkasında ve yanında saf tutmasını bilin.

Sevgili peygamberimiz, arkadaşlarıyla sohbet ederken oradan geçen bir sahabe var.

Efendimizi dinleyenlerden biri, "ya rasülellah, ben bu kişiyi çok seviyorum" der.

Sevgili peygamberimiz, "Sevdiğini ona bildirdin mi?" diye sorunca "Hayır" diye verir.

Bunun üzerine sevgili peygamberimiz, "Bir kişi birini sevdiğinde sevdiğini ona haber versin" der." (Ebu davud, K. Edeb, bab 122, Hadis no 5124)

Peygamberimiz'den Hayat Suyu

Cennet ve Cehennem

Efendimiz (s.a.v.) buyuruyor:

Sa'd İbnu Sa'd (r.a) anlatıyor: "Ey Allah'ın Resulü, insanlar neden yaratıldı? dedim 'Sudan!' buyurdular. 'Ya cennet? O neden inşa edildi?' dedim "Gümüş tuğladan ve altın tuğladan! Harcı da kokulu misk. Cennetin çakılları inci ve yakuttan, toprağı da zaferandır. Ona giren nimete mazhar olur, eziyet görmez, ebediyet kazanır, ölümle karşılaşmaz. Elbisesi eskimez, gençliği kaybolmaz.' Aleyhissalatu vesselam sözlerine şöyle devam buyurdular: 'Üç kişi vardır duaları reddedilmez, mutlaka kabul edilir. —Adil imam (devlet başkanı). İftarını yaptığı zaman oruçlu. Zulme uğrayanın duası. Allah, (mazlumun) duasını bulutların fevkine çıkarır ve onlara sema kapıları açılır ve Allah (c.c): 'İzzetime yemin olsun! Vakti uzasa da, duanı mutlaka kabul edeceğim!' buyurur."

Kaynak: Tirmizi, Cennet 2, (2528).

Hiz. Enes (r.a) anlatıyor: Resûlullah (s.a.v) buyurdular ki: "Cennet ehlinin bir çarşısı vardır. Her cuma oraya gelirler. Derken kuzey rüzgârı eser, elbiselerini ve yüzlerini okşar. Bunun tesiriyle güzelliikleri artar. Böylece ailelerine, daha da güzelleşmiş olarak dönerler. Hanımları: 'Vallahi, bizden ayrıldıktan sonra sizin güzelliğiniz artmış!' derler. Erkekler de: 'Sizler de, Allah'a kasem olsun, bizden sonra çok daha güzelleşmişsiniz!' derler."

Kaynak: Müslim, Cennet 13, (2833).

Hiz. Ebu Hureyre (r.a) anlatıyor: "Resûlullah (s.a.v): Yaktığınız ateş var ya, bu, cehennem ateşinin yetmiş derecesinden bir derecedir!" buyurmuştu. Yanındakiler: 'Zaten bu ateş, vallahi -asileri cezalandırmaya- ahirette yeterliydi.' dediler. Aleyhissalatu vesselam: "Cehennem ateşi öbürüne altmış dokuz kat üstün kılındı. Her bir katın harareti, bunun seviyesindedir."

Kaynak: Buhari, Müslim, Tirmizi

Hiz. Enes (r.a) anlatıyor: Resûlullah (s.a.v) buyurdular ki: "Cehennem, asiler içine atıldıkça: 'Daha var mı?' demekten geri durmaz. Bu hal, Allah'ın cehennemin üzerine kudret ayağını koyup, iki yakasını dürüp birleştirmesine kadar devam eder. İşte o zaman cehennem: 'Yeter, yeter. İzzet ve keremine yemin olsun yeter!' der. Cennette fazlalık devam eder. Allah, ona mahsus yeni bir halk yaratır ve bunları cennetin fazla kısmına yerleştirir."

Kaynak: Buhari, Müslim, Tirmizi

İslami Eğitimin Batılılaştırılması – 3 Fransız Etkisi

20. Yüzyıl boyunca Batılı düşüncenin kullanımında radikal bir dönüşüm oldu: bunu uygulanması gereken genel bir düşünce sistemi olarak kabul etmekten ziyade, Mısır'da Seyyid Kutup ve İran'da Ali Şeriatî (kendisi Fransa'da eğitim görürken Franz Fanon ile görüşmüştü) gibi modern İslami düşünürler ve aktivistler, Batı düşüncesini kendisine karşı kullanmaya başladı.

Amerikan hegemonyası savaş sonrası dönemde Müslüman dünyasına yayılmasına rağmen, Fransız entelektüel eğilimi 20. Yüzyıl boyunca da devam etmiştir; 20. Yüzyılın ortalarında Seyyid Kutup ve diğer modern Müslüman aydınlar Alexis Karel gibi Fransız felsefecilerin çalışmalarına yöneldiler. Ancak 20. Yüzyıl boyunca Batılı düşüncenin kullanımında radikal bir dönüşüm oldu: bunu uygulanması gereken genel bir düşünce sistemi olarak

kabul etmekten ziyade, Mısır'da Seyyid Kutup ve İran'da Ali Şeriatî (kendisi Fransa'da eğitim görürken Franz Fanon ile görüşmüştü) gibi modern İslami düşünürler ve aktivistler, Batı düşüncesini kendisine karşı kullanmaya başladı.

Şu anda saldırı altında olanlar, Sünni dünyasındaki İslami yeniden canlanmanın gerisinde kılavuz bir güç olan Kutup ve özellikle İran'daki Şiiler arasında Şeriatî kendi eserleriyle bu Batı yanlısı İslami hareketlerdi. Yine sömürgeciliğin prangalarından tamamen kurtulmada başarı sağlayan bu düşünce hareketi yani en belirgin durum olan İran'daki İslami ihtilaldı. Yine de burada bile, gerçi devrimden beri bir miktar İslamileşse bile Pehlevi hanedanı tarafından kurulan yönetime yapılandırılmış bir eğitim sistemi bulunmaktadır. Ancak İran'da daha yüksek bir İslami eğitim sistemi olan tamamen bağımsız olan *havza* sistemi bile günümüz üniversite eğitimlerine denklik vermeyi kabullenmiştir.

Günümüz Sosyal Düzeninde Okul

Aynı hikaye bir başka yerde de anlatılabilir ve kaçınılmaz sonuç, okul ve eğitim günümüz sosyal düzeninin bir parçası haline gelmiştir. Bu modern sosyal düzen, Batı deneyimlerinden sızan ve sömürü yoluyla bütün dünyaya yayılan modern dünyanın normlarını ve yapılarını yansıtmaktadır. Okul da bu sisteme hizmet etmekten başka bir şey yapmamaktadır.

Sömürge güçlerinden bağımsızlığını kazandıktan sonra okulların ve üniversitelerin temel sömürge altyapıları hala yerinde durmaktadır. Bazı yerlerde bir dereceye kadar "İslamleştirilmesi" rağmen, temel yapı sorgulanmamıştır: sertifika sistemi, yaşa dayalı sınıflandırma, okul gününün ve derslerin süresi ve hafta-

da beş gün, yılda on ay ve on iki yıllık bir süre olan takvim. Bu durum değişmeden aynı kalmıştır. İslami eğitim kisvesinde bu gün gördüğümüz şey, temel olarak eski tekdüze ve sıkıcı sömürge kökenli ve batının empoze ettiği, ancak yalnızca birkaç yeni rengin eklendiği bir okul sistemidir.

İslami eğitim olarak tanımlanan eğitim etrafında dönen çok fazla entelektüel etkinlik bulunmasına rağmen, bunlar uygulamada çok fazla görünmemektedir. Bu durum fikirlerdeki kusurdan dolayı değil, bilakis modern Batının dünyayı izleme yönteminin yaygınlığının bir kanıtıdır. Bu dünya görüşü, eğitimin amacının finansal bir güvenlik elde etmek olduğu ekonomist bir dünya görüşüdür. Ayrıca eğitimin amacının ulusal güvenliği de garantiye almak olduğu milliyetçi bir dünya görüşüdür.

Aynı zamanda, Batı sisteminin kendisinin zayıfladığını ve onun esas unsurlarının şu anda vahim durumda bulunduğunu da bilmek önemlidir. Küresel ekonomi ve ülke dışındaki ekolojik bozulma ve elbette Amerikan vatandaşlarının ülke içindeki normalleşen küresel savaş, suç ya da sosyal çöküntüye doğru hızla ilerlemeleriyle birlikte, Batılı sistemin kendisi büyük bir çöküntünün eşiğindedir.

Zorluklar

Müslümanlar ve diğer Üçüncü Dünya Ülkeleri halklarının zorluğu bu sistemin yokluğunda ne yapacaklarıdır. Bu kaygıyı duyanlar için temelde üç seçenek bulunmaktadır:

1. Batılı sistemin sağlıklı ve verimli bir sistem olduğunu varsayıp onun üstünlük illüzyonları altında yaşamaya devam etmek

2. Batılı sistemin tamamen çökmesine kadar beklemek ve

daha sonra daha sonra yapılacak olana şeye karar vermek için herkesle birlikte mücadele etmek

3. Sistem çökmeden önce ondan ayrılmak ve bugün Batılı dünya düzeninin sembolü haline gelen açgözlülük, iki yüzlülük ve adaletsizliğe dayalı olmayan daha yaşanabilir bir hayat biçimi oluşturmak için çalışmak

Bazı farklı eğitim biçimlerinin temel esas olacağı bu hayat tarzı muhtemelen yerel olarak, çok fazla sayıda ve yerel kültürel biçimler ve ekolojik sistemlere göre şekillenecektir. Sınırlamaları bilen ve onlara saygı duyan sürdürülebilir bir hayat tarzı olacaktır; sıcaklık ve topluma dayalı bir hayat tarzı olacaktır; ayrıca Batının modernliğinin materyalist normlarının ötesinde varlığa mana kazandıran bir hayat tarzı olacaktır. Kısaca kendi yeni eğitimini doğuracak olan bir hayat tarzı olacaktır.

Kaynaklar

Heyworth-Dunne, 'Modern Mısır'daki Tarih Eğitimine Giriş', Londra: Luzac & Company, 1938

Timothy Mitchell, 'Mısır'ın Sömürgeleştirilmesi', Berkeley: Kaliforniya Üniversitesi Basımı, 1991.

Profesör Yusuf Progler, New York City'de doğdu. Dubai'de Zayed Üniversitesinde, New York City Üniversitesi, Columbia Üniversitesi ve Buffalo Üniversitesinde Sosyal Bilimler ve Eğitim dersi verdi. Amerikan Çalışmaları, Orta Doğu Çalışmaları, Beşeri Bilimler ve Eğitim üzerine akademik çalışmalar yaptı. Sosyal Bilimler ve Eğitim üzerine çok çeşitli konularda yazılar yazan bir akademisyen ve gazetecidir. İslami Düşünce ve Kültür Dergisi, Kültür ve Eğitim Dergisi, Uluslar arası Hilal Dergisi, Üçüncü Dünyanın Canlandırılması, Bütüncül Eğitim Görüşü ve Yeşil Öğretmen dergilerine yazılar yazmaktadır.

Hoca Efsanesi

Hocamızı, dualarla toprağa verdik. Hoca efsanesi bitti zannedenler erken hüküm vermesinler!

Hoca bu, belli mi olur! Rahmetli sağlığında da şaşırtmayı severdi.

Erbakan yaşarken bir efsaneydi. Konya'dan bağımsız adaylığını koyduğunda kimse inanmamıştı. Milli Nizam Partisi kapatıldığında, erken bir kararla "O'nun bittiğine" hükmedilmişti. Bir yıldız, görünüp kaybolmuştu sanki, o kadar... MSP kurulup iktidar ortağı olduğunda, kapatılan bir partinin bu kadar kısa bir sürede anahtar olmasına kimse akıl sır erdiremeyecekti. Sihir miydi, keramet mi; neydi bu! O zamanlar daha Hoca'nın yenilmez armada olduğu bilinmiyordu tabi. Kıbrıs Barış Harekâtı, Ağır Sanayi Hamlesi, İmam Hatip okulları, Kur'an kursları... Galiba Hoca efsanesi ilk o zamanlar akıllara kazınmaya başlamıştı. 12 Eylül İhtilâli, Hoca'yı ve arkadaşlarını içeri tıktığında, efsanenin bu sefer kesin olarak bittiğinden şüphesi yoktu hiç kimsenin.

Fakat Hocaydı bu... Öyle bir yumrukta yere yığılır mıydı? Küllerinden yeniden doğacaktı. Zindandan zirveye bir yol bulacaktı.

Refahyol iktidarı Türk siyasetinde büyük ölçekli depremlere yol açmıştı. Denk bütçe, havuz sistemi, D-8'ler... Halbuki 1 yıl bile sürmeyen iktidarının ikinci yarısında şeytan taşlamaktan ibadet etmeye vakit bile bulamamıştı Hoca. Ne ki, buna rağmen, emeklisi, dul ve yetimleri dahil bütün toplum hâlâ hayırla yad etmeye devam ediyor Refahyol iktidarını.

28 Şubat'ta ne şapkasını alıp gitmişti Demirel gibi, ne de paşa paşa askerinin dediğini yapmıştı. Ya-

zık ki, o direniş hâlâ tam olarak anlaşılamadı.

1980 öncesi güya çıraklık dönemi eserlerini vermişti. Nasıl çıkarılırsa... Refahyol hükümeti, kalfalık dönemi eseriymiş onun. Meş'um 28 Şubat'la yolunu kesmeye çalıştılar; partisini kapattılar, içeriden böldüler... Trilyon davası icat edip, ömür boyu siyasetten men ettiler. Sandılar ki, efsane bu sefer bitti. Oysa lügatinde yenilmek yoktu onun. Yeniden kolları sıvamıştı, Mimar Sinan gibi... Selimiye'yi inşaya hazırlanıyordu.

Kaç kere, efsane bitti diye sevenlerin sevinçlerini kursaklarında bırakmamış mıydı?

O, yaşarken efsaneydi. "Efsane Başbakan" sloganlarını sonuna kadar hak etmişti.

Kendi yaşadığı dönemini ne kadar etkilemiş olursa olsun... Kendinden sonraki dönemlere de damgasını vurmadıkça, hiç bir insan, gerçekte sanıldığı kadar büyük değildir.

Kimileri sanıldığı kadar büyük olmayabilir. Ancak Hoca sanıldığından da büyüktür; tıpkı bir aysberg gibi. O bakımdan Türk siyasetine uzun yıllar daha şekil vermeye devam edecektir.

O, asıl şimdi efsanedir.

Efsane asıl şimdi başlıyor. Hoca'nın ruhu konuşulacaktır daha uzunca bir süre.

Umarız, musibetlerin öğreticiliğine gerek kalmaz. Ama öyle hadiseler yaşanacaktır ki, her defasında tekrar tekrar O'nun ruhaniyetinden istimdat eylenecektir.

Asıl efsane şimdi başlıyor.

ALLAH'IN KUDRETİ VE İNSAN HALLERİ

Kur'an bütün insanlığa bir açıklama ve inananlar için de hidayettir ve yol gösterendir. O'na itibar edip emirlerine uyan kurtulur, yok sayanlar ise helak olur. Aşağıda mealini verdiğimiz Fecr Suresini bu açıdan okuyalım ıslahı nefis edelim.

"Tan yerinin ağarmasına, (içinde arefe ve kurban bayramı olan Zilhiccedeki) on geceye, çifte ve teke, örttüğü an geceye and olsun. Bunlarda akıl sahibi için elbette birer yemin (değeri) vardır.

Rabbinin Âd kavmine, ülkeler içinde bir benzerinin yaratılmadığı direkler sahibi İrem şehrine, vadilerde kayalar kesen Semud'a, kazıklar (çadırlar, ordular) sahibi Firavun'a, ne yaptığını görmedin mi? Onlar ki ülkelerinde taşkınlık yapmışlardı. Oralarda çok bozgunculuk yapmışlardı. Bunun üzerine Rabbin onlar üzerine azap kamçısını döküverdi. Şüphesiz Rabbin (her an) gözetlemededir.

Amma İnsan, Rabbi onu imtihan etmek için ne zaman iyilik yapıp ona nimet verse; "Rabbim bana iyilik yaptı" der. Amma onu denemek için rızkını daraltsa: "Rabbim bana ihanet etti" der.

Hayır, yetime ikram etmiyorsunuz, Yoksulu doyurmaya teşvik etmiyorsunuz, mirası toplarcasına yiyorsunuz. Malı çok seviyorsunuz. Hayır, yer yarıp parça parça olduğunda, Rabbin ve melekler saf saf geldiğinde, o gün cehennem de getirilir. O gün insan hatırlayacak ama hatırlamanın ona ne faydası olur. "Keşke bu hayatım için (önceden iyi ameller) takdim etseydim!" der.

O gün, Allah'ın azabı gibi kimse azap edemez. O'nun bağı gibi kimse bağlayamaz.

Ey huzura eren nefis, Sen Rabbinden hoşnut, Rabbin de senden hoşnut olarak Rabbine dön. Gir kullarımın arasına, gir cennetime."

(Fecr suresi: 1-30)

Elveda Canım Efendim Elveda

Bir ömür hor görülen, hep sana hayran elveda!...

Bilmedik kadrini heyhat, sen ki canan elveda!...

Milletin derdiyle hemdert yaşadın "ah" ederek,

Milletimden bir kısım takdire şayan elveda!

Kimlerin ardına düşün bu ezilmiş fukara!?!...

Korkarım şimdilik pey sürmede düşman elveda!...

Sen ki bir ömür bitirdin bize hep rehber olup,

Ah efendim, gidişin etti perişan... Elveda!...

Ey bu alemde güzel ad bırakan ali Cenap,

Cümle alem hüsn-i ahlakına hayran... Elveda!...

Ta ebed-müddet ölümsüz yeni bir yurda giden,

Ah eden dostlarının gözleri giryan... Elveda!...

Manevi gölgeni lütfet, korusun ta haşre kadar.

Arz-ı tazim ederiz, sahibi meydan... Elveda!...

Terk edip gittin efendim, bizi üzdün, mutlu git.

Bekliyor zatını peygamber-i Zîşan... Elveda!...

28 Şubat 2011 / Yasin HATİPOĞLU

NOT: Milli Görüş Lideri Merhum Prof. Dr. Necmettin Erbakan'ın Ahrete'e intikali münasebetiyle C. Allah'tan ecir dileyerek kaleme alınmıştır.

MUTFAĞINIZIN
İHTİYACI OLAN
USTA!

kek için yumurta
krep için yumurta
omlet için yumurta
börek için yumurta
poğaçaya için yumurta

HEPSİ İÇİN TÜREM
YUMURTA

www.turemyumurtasi.com.tr

17. Blok No: 486-487 Girne / Ankara
T: 0312 387 64 88 - 0312 387 28 62

Mart 2011

Not: Bu konuşma Prof Dr. Necmettin ERBAKAN hocamızın 25.11.2007 tarihinde ÖĞ-DER'in İstanbul şubesinin tertiplediği bir toplantıda öğretmenlere yönelik yaptığı konuşmanın çözümüdür. Vefatı müna-sebetiyle Bir hatırası olarak konuşmanın çözümünü siz okuyucularımızla paylaşıyoruz. Allah hocamızın mekanını ali eylesin.

ERBAKAN: İMANLI, ŞUURLU ÖĞRETMENLERİMİZLE BERABER BİR ARADAYIZ

Uzun zamandan
beri hasretini
çektığımız an,
bu andır. Çünkü
Türkiye'mizde
inanan insanların
Türkiye'miz ve
bütün insanlığın
saadeti için
çalışma yapmaları
ancak bir
araya gelerek
mümkündür.
Milli Görüşle
mümkündür.

Euzübillahimineşşeytanirracim

Bismillahirrahmanirrahim

Elhamdü Lillahi Rabbil Âlemin, Vessalatü Vesselamü Ala Seyyidina Muhammedin Ve Ala Alihi Ve Eshabihi Ecmain.

Esselamü Aleyküm

Hepinizi hürmetle muhabbetle selamlıyorum, sevgiyle kucaklıyorum, alınlarınızdan öpüp bağrıma basıyorum,

Önce Cenabı Allaha şükrederek sözlerime başlıyorum. Allaha şükürler olsun dünyanın başşehri İstanbulumuzdayız. İmanlı şuurlu öğretmenlerimizle beraber bir aradayız. Ve İstanbul Şuurlu Öğretmenler Derneğinin büyük bir atılımını şu anda birlikte yaşıyoruz.

Bütün bu nimetlerin her birinden dolayı Cenabı Hakka ayrı ayrı sonsuz şükürler ediyoruz.

Buraya Saadet Partimizin yeni dönem şahlanış mitinginden geliyoruz. Demin binlerce kardeşimizin katıldığı bir toplantı ile yeni dönemin şahlanışını başlattık. İnançlı kardeşlerimiz aşkla azimle kollarını sıvadılar. Vatanımıza, milletimize ve bütün insanlığa yapılacak en hayırlı hizmetleri yapmak üzere atılımlarını başlattılar.

Bunun arkasından uzun zamandan beri idealimizde, beklediğimiz, özlediğimiz bir toplantı olarak şimdi burada Şuurlu Öğretmenler Derneğinin toplantısında bulunuyoruz. Uzun zamandan beri hasre-

tini çektiğimiz an, bu andır. Çünkü Türkiye’imizde inanan insanların Türkiye’imiz ve bütün insanlığın saadeti için çalışma yapmaları ancak bir araya gelerek mümkündür. Milli Görüşle mümkündür.

Milli Görüş’e sahip olan insanların meslek kuruluşlarının canlanması Türkiye’nin kurtuluşunun en önemli adımıdır. Şimdi burada gördüğünüz gibi Şuurlu Öğretmenler Derneğinin İstanbul Şubesinin canlılığını böyle güzel, nezih bir toplantıyla yaşıyoruz. Temennimiz, 81 ilimizin hepsinde, 925 ilçemizin hepsinde, aynı şekilde Milli Görüşçü kuruluşlarımızın hepsinin şuurlanması, bir araya gelmesi, hizmetlerini büyük bir gayretle yürütmeye başlamalarıdır. Türkiye’nin kurtuluşu buna bağlıdır. Türkiye’nin kurtuluşu buna bağlı olduğu içindir ki, şu anda yaşadığımız manzarayı büyük bir mutlulukla, müjdeyle, sevinçle yaşıyoruz. Allah hepinizden razı olsun.

Şuurlu Öğretmenler Derneğinin sayın Genel Başkanına huzurlarınızda teşekkürlerimi arz ediyorum. İki yıl önce bu derneğin kuruluşunda canla başla çalıştılar. İki yıldan beri biraz evvel ifade ettikleri gibi 53 ilde teşkilatlanmak üzere büyük bir hamleyi başardılar. Şimdi bakiyesini de tamamlayacaklar ve kurulmamış olan illerimizi şu anda İstanbul’da yaşadığımız gibi atılımlarını sağlayacaklardır. Böylece beklediğimiz, özlediğimiz Şuurlu Türkiye’ye kavuşmuş olacağız. Bu münasebetle hem genel başkan olarak İsmail Bey’i hem de İstanbul Şubesi Başkanı olarak Hami Beyefendiyi huzurlarınızda tebrik ediyorum. Ve kendilerine bu gayretli çalışmalarından dolayı teşekkürlerimi sunuyorum. Allah hepinizden razı olsun.

Çok aziz ve muhterem kardeşler; Önce bir defa Öğretmenler Derneğinde bulunmanın heyecanını gerçekten duyuyoruz. Neden? Öğretmenlik en kutsal meslektir de onun için.

Bizim meşhur bir sözüm vardır. Bir ülkenin asıl gücü tankı değildir, parası da değildir, inançlı evlatlarıdır. İspat mı istiyorsunuz. İşte bizim bütün şerefli, şanlı tarihimiz... Biz bu tarihimizde altın sayfaları tankla yazmadık, parayla yazmadık, imanlı evlatlarımızın imanı ile yazdık. Ve dünyanın en büyük devleti olduk. En uzun yaşayan devletini kurduk. İnsanlığa saadet getirdik, ecdadımızla en büyük hizmetleri başardık. Bunların hepsini iman ile yaptık. Bu sebepten dolayıdır ki bizim tarihimiz, insanlık tarihi açık bir şekilde ispat ediyor ki en büyük güç inançtır. Ve bir ülkenin en kıymetli varlığı inançlı evlatlarıdır.

Bu inançlı evlatları kim yetiştirecektir? Bu inançlı evlatları Şuurlu Öğretmenler yetiştirecektir. O halde şu anda bulunduğumuz toplantının ne büyük bir mana ifade ettiğini açıklamak için daha uzun boylu konuşmaya lüzum yoktur.

Bildiğimiz gibi Japonya bundan bir asır öncesine kadar tamamen geri kalmış bir ülkeydi. Japonya’da yönetime 1867–1912 yılları arasında İyüsu sülalesi adı altında bir sülale geldi. Baba, oğul, torun. Bunlar döneminde otuz yılda Japonya 1870 – 1900 arasında büyük bir kalkınma hamlesi başlattı. Milletlerin hayatında 30 yıl mühim bir dönemdir. Eğer iyi idare edilecek olursa büyük kalkınmalar yapabilir. İşte Japonya bunun bir misalidir. İşte Sultan Hamit dönemi bunun en açık bir misalidir.

Bugün dünyanın hangi köşesine gitsek, Şam’ından Varna’sına kadar, hep o dönemde yapılmış olan okulları, hastaneleri, kırsalaları, köprüleri, camileri görüyoruz. Bu otuz yılda insanlığın en büyük kalkınmasının en başarılı örnek-

**Sen asıl
öğretilecek şeyi
öğretmiyorsun.
Bu öğrettiklerin
ne olacak ta
hayır yolunda
kullanılacak,
şerde
kullanılmayacak.
Bunu
öğretmedikten
sonra mücerret
öğretmenin bir
kıymeti yok ki.**

lerinden birini görmekteyiz.

Bu dönemde Japon yönetimi gemi ustalarını çağırdı. Kendilerinden ihtiyaç duyulan büyük gemiler yapmaları istendi. Onlar da bu gemilerin yapılmasını sağlayacak atölyenin temin edilmesi halinde bu gemileri yapabileceklerini bildirdiler. Derhal bu imkânlar kendilerine verildi. Bir atölyede 300 adet 300 metre uzunluğunda gemi yapılmaya başlandı.

Bütün bu üretim merkezlerini nüveleri geliştirme metodu dediğimiz bir metotla üretime teşvik ettiler ve otuz sene gibi kısa bir zaman içerisinde devlet yöneticilerinin bu yakın alakasının sonucu olarak Japonya birden bire dünyanın en güçlü ülkelerinden birisi oldu. Bu güç-

lenme karşısında Ruslar Japonlar daha fazla güçlenmesinler, uzak doğuya hâkim olmasınlar diye Japonya'ya bir savaş açtılar. 1905 Rus – Japon Savaşı.

Bu savaş Japonya için ölüm kalım meselesiydi. Çünkü Rusya Çarlık döneminde bütün imkânlarla sahip bir ülke iken, Japonya yeni gelişmekte olan bir ülke idi. Arada nüfus bakımından da çok büyük bir fark vardı. Buna mukabil Japonya bu meydan muharebesini bu büyük muharebeyi kazandı. Bu zaferi kazanan Amiralın adı amiral Tojo'dur.

Tokyo'da bu zat için büyük bir devlet merasimi yapıldı. Ruslara karşı en büyük zaferi kazanmış Japonya'yı kurtarmış, Japonya'nın dünyanın en güçlü devleti olduğunu ispat etmiş en büyük zaferlere ulaştırmış bir insan için kutlama merasimi yapılyordu.

Ona bu merasimde sordular. Dediler ki, siz erişilebilecek en büyük mertebeye eriştiniz. Japonya'yı kurtardınız. Ordu kumandanı olarak Rusları mağlup ettiniz. Tarihe geçtiniz. Peki, bundan sonra ne yapacaksınız. Amiral Tojo'nun cevabı şu olmuştur. "Bundan sonra ben bir okul açacağım, öğretmen olacağım ve Japonya'ya benim gibi Tojo'lar yetiştireceğim."

Şimdi bu tarihi olayı niçin hatırlatıyorum. Öğretmenlik en büyük ve en şerefli mesleklerin de üstünde en nihai bir meslektir. Nitekim biraz önce seyrettiğimiz klipte de ifade edildiği gibi Cenab-ı Allah, Cebrail (a.s) ve Efendimiz aleyhisselatuvessem ve büyüklerimiz aynı zamanda birer öğretmendirler. Ve böylece öğretmenlik mesleğinin nasıl kutsal bir meslek olduğunu görmek için hiç araştırma yapmaya lüzum yoktur.

Şimdi bu meslek derneğinin ambleminde de gözüktüğü gibi oku emriyle başlıyor. Niçin ve nasıl okuyacağız? Hayır öğren-

mek, şerri öğrenmek, hayrı yerine getirmek, şerden kaçınmak için okuyacağız. Böyle yapılmış olan bir okuma ancak fayda getirir. Yoksa okumuşsunuz, öğrendiklerinizi şer yolunda kullanıyorsanız, bunun bir faydası yoktur.

Biz her zaman yıllarca millet meclisinde bu şuursuz partilerin şuursuz sözlerini tenkit etmişizdir. Milli Eğitim bütçeleri gelmiştir, efendim şu kadar dersane yaptık, şu kadar yeni öğretmen aldık, şunu yaptık, bunu yaptık, binalardan bahsetmişlerdir.

Meclis zabıtlarına bakınız. Biz çıkıp onların yüzüne karşı konuşmuşuzdur. Bana bir bakın, bu binaları yaptınız, bu öğretmeni atadınız, ancak çocukların kalbine ne koydunuz, asıl onu söyleyin bakalım bize. Yoksa bu binaların ne kıymeti var. Gelmişsin sen matematik dersi okutuyorsun, fizik, kimya okutuyorsun. Bunu öğreniyor çocuk, ama onları kasa hırsızlığında kullanıyor, daha usta bir hırsız olmak için kullanıyor ise bu öğretmenin faydası mı var, zararı mı var? Sen asıl öğretilecek şeyi öğretmiyorsun. Bu öğrettiklerin ne olacak ta hayır yolunda kullanılacak, şerde kullanılmayacak. Bunu öğretmedikten sonra mücerret öğretmenin bir kıymeti yok ki.

İşte asıl mesele insanları hayır yolunda çalışabilecek şekilde yönlendirebilmektir. Elbette bilginin çok büyük bir kıymeti vardır. Ama daha kıymetli olan o bilgiyi hayır yolunda kullanmaktır. Bundan dolayıdır ki Şuurlu Öğretmenler Derneği ortaya, Öğretmenler Derneği diye çıkmıyor, Şuurlu Öğretmenler Derneği olarak çıkıyor. Ve diyor ki, biz gerçek hizmeti yapmanın iddiacılarıyız. Biz mücerret öğretmen olmanın bir şey ifade etmediğini, o öğretmenin hayır yoluna insanları sevk etmesi gereken bir öğretmen olması gerektiğini idrak etmiş kimseleriz. İnsanlarımızı, öğretmenlerimizi bu istikamete yönlendireceğiz, onlarda bu ülkenin

bütün evlatlarını böylece bu istikamette yetiştirecekler, böylelikle en kıymetli varlığa sahip olacağız. Bununla Yeniden Büyük Türkiye'yi kuracağız. Ve ecdadımız gibi Yeni Bir Dünya kurarak bütün insanlığın saadetine vesile olacağız.

Şuurlu öğretmenler Derneğinin en büyük takdire layık yönü ismidir. Bu derneğe üye olmak da en büyük şereftir. Biz her zaman şunu söylemişizdir. İmam Hatip okullarımızın en büyük faydası derslerin içindeki müfredatlardan daha mühimi kapısındaki levhasıdır. Neden? Çünkü o çocuk her gün imam hatip okulunun levhasının altından geçtikçe o levhadan, ben imam hatip okulu talebesiyim, öyleyse iyi bir Müslüman olmalıyım, hayırlı insan olmalıyım, vatana millete hizmet etmeliyim, salih amel işlemliyim etkisini almaktadır. Dersin içinde anlatılanlardan daha çok okulun levhası etkili olmaktadır. Onun için sizin isminiz kâfidir. Bir insan bu ismin manasını bilerek gelir ben ÖĞ-DER'e üye olmak istiyorum derse, üye olup üyelik kartını cebine koymakla o insan yüz üniversite bitirmiş olan kimseden daha büyük feyiz sahibi olmuş olur. Bundan dolayı sizi bu isminizden nedeniyle tebrik edi-

Şuurlu Öğretmenler Derneği ortaya, Öğretmenler Derneği diye çıkmıyor, Şuurlu Öğretmenler Derneği olarak çıkıyor. Ve diyor ki, biz gerçek hizmeti yapmanın iddiacılarıyız. Biz mücerret öğretmen olmanın bir şey ifade etmediğini, o öğretmenin hayır yoluna insanları sevk etmesi gereken bir öğretmen olması gerektiğini idrak etmiş kimseleriz.

yorum ve bütün faaliyetlerinizde ülkeye yapılan en büyük faaliyetler olduğuna inanarak en büyük başarıları diliyorum.

Şimdi hepimizin bildiği gibi, bu sadece öğretmenlerimiz için geçerli bir gerçek değildir. Mühendislerimiz, avukatlarımız, doktorlarımız, bütün meslek sahiplerimiz ki bugün 42 tane milli görüşçü kuruluş vardır. Bu kuruluşların hepsinin aynı şekilde dünyanın ve Türkiye'nin bugün bulunmuş olduğu noktada, şu anda yaşamakta olduğumuz canlanmayı, hamleyi, kolları sıvayıp, memlekete millete beklenen hizmetleri yapmaları icap etmektedir, Türkiye'nin ve bütün insanlığın kurtuluşu ancak bu milli görüşçü kuruluşların canlanması ile mümkündür.

Canlanıp ne yapacağız.

Her zaman ifade etmişizdir. Bizim Milli Görüşçü kuruluşlar olarak beş tane hedefimiz vardır. Bu beş istikamette çalışmaktayız.

Birinci istikametimiz teşkilatlanmadır. Çünkü bu yaptığımız iş cihattır. Yani iynin, güzelin, doğrunun hâkim olması için çalışmaktayız. Bu çalışma elbirliği ile ittifakla yapılır. Cemian yapılır, tefrika içinde yapılmaz. Onun için bir araya gelmemiz, teşkilatlanmamız, disiplinli bir topluluk olmamız gerekir. Birinci çalışma

istikametimiz teşkilatlanmadır. Türkiye de demin de söyledim, 81 tane il var ve aynı zamanda 925 tane de ilçe var. İl ve ilçelerin hepsinde Şuurlu Öğretmenler Derneğinin en kısa zamanda teşkilatlanmasını tamamlaması gerekir. Bu işin beklemeye tahammülü yoktur. Bir an evvel bütün imkânları seferber ederek bütün Türkiye sathında teşkilatlanmak, teşkilatlandıktan sonra Türkiye'de var olan 600 bin öğretmenin en aşağı yüzde 10 unu süratle üye yapmak mecburiyetindeyiz. Bir muhatap kitlenin yüzde 10 una sahip değilseniz varlığınıza bahsedilemez. Şuurlu Öğretmenler Derneği'nin nefes almadan 60 bin üye kaydetmesi gerekir. İstanbul'umuzda biraz önce bana takdim edilen listede gördüm, 82 bin öğretmen bulunmaktadır. İstanbul şubesinin de 8200 öğretmeni süratle nefes almadan ilk kademede üye kaydetmesi gerekir. Sonra da buna ilaveten sürekli çalışmalarla yeni üyeler kaydedilmesi, istisnasız bütün öğretmenleri kucaklaması gerekir. İşte bu teşkilatlanmadır. Her hafta İdare Heyetlerinin toplanması gerekir. Her hafta mutlaka öğretmenler lokalinde sohbetlerin, eğitimlerin, haftalık toplantıların yapılması gerekir ki öğretmenlerimiz buraya devam etsinler ve şuurlansınlar.

İkinci istikametimiz eğitimdir. Öğretmenlerimizi eğitmek mecburiyetindeyiz. Ayrıca Şuurlu Öğretmenler Derneği olarak eğitim öğretmenlerimiz olacaktır. Öğretmenler derneğinin öğretmenlerine ihtiyacımız vardır. Onların görevi öğretmenlerimizi eğitmektir. Çünkü başka yerde bu eğitim yapılmıyor. Devletin resmi okullarında demin söylediğim gibi, matematik, fizik, kimya okutuluyor, ama bunların niçin okutulduğu, nerede kullanması lazım geldiği öğretilmiyor, şuurlu verilmiyor. Bu boşluğu şuurlu öğretmenler derneğinin doldurması gerekir. Bu da ancak eğitimle mümkündür. Bunun için ikinci çalışma istikameti eğitim istikametidir. Eğitim öğretmenlerini bir an evvel hazırlayıp muntazam bir şekilde üyelerimizi eğitmek mecburiyetindeyiz ki, süratle şuurlanalım. Şuurlu, şuurlu, şuurlu.

Üçüncü önemli bir çalışma istikametimiz tanıtımdır: İşe başlar başlamaz güzel bir mecmua çıkarmaya başladınız. Tebrik ederim. Ancak bu mecmua yetmez. Bugün böyle güzel bir toplantı yaptınız. Bu toplantılarınızı birçok programlar halinde bütün üyelerinizi heyecana getirerek çalıştıracak şekilde sık sık yapmanız gerekir. Ve aynı zaman da olay meydana getirecek aksiyonlar yapmanız, yani dünyanın tanınmış adamlarını getirip o adamlara konferans verdirmeniz gerekir. Bu konferanslara üyelerinizi davet edeceksiniz. Bu konferans Türkiye'de olay olacak. Olay olan bu konferans bütün 600 bin öğretmenimizde "ne güzel bir Şuurlu Öğretmenler Derneği var; ben niçin buraya üye olmuyorum" hevesini uyandıracaktır. Tanıtımdan maksadımız budur. İnsanları kucaklayalım ve onların şuurlanmasına hizmet etmiş olalım.

Eğitim içe dönük olarak yapacağımız bir çalışmadır. Tanıtım ise dışarıya dönük olarak yapılan bir çalışmadır. Tanıtma çalışmaları ile öğretmenlerin şuurlu öğretmen olmalarını sağlamaya gayret etmeliyiz.

Şimdiye kadar ben ne saydım. Teşkilatlanma yapacağız, eğitim yapacağız ve tanıtma çalışmaları yapacağız. Televizyonlar, gazeteler, açık oturumlar yoluyla Şuurlu Öğretmenler Derneği Türkiye'nin her zaman gündeminde olmalıdır. ÖĞ-DER bütün illerde, ilçelerde herkese heyecan verecek canlı, Türkiye'nin bir kurtuluş teşkilatı olarak üzerine düşen görevi yapmalıdır. Bunlar yetmez. Bunlara ilaveten müesseseseleşmek gerekir.

Dördüncü çalışma istikametimiz müesseseseleşmedir. Müessesese dediğimiz bizim İstanbul başta olmak üzere ağaçlar içerisinde, bahçeler içerisinde güzel bir il binamız olmalıdır. Öbür taraftan öğretmen misafirhanemiz, öğretmen lokalimiz olmalıdır. Her hafta burada toplantı yapılmalıdır. Aynı şekilde İstanbul'un ilçelerini de kendisi gibi yine müesseselere kavuşturacak ve ilçelerdeki şuurlu öğretmenler derneklerini de, tamamen oradaki öğretmenleri kucaklayacak şekilde çalışmaya teşvik edip çalışmalarını takip etmelidir. Çünkü il ilçelerden de mesuldür. Müesseseseleşme: Lokaller, misafirhaneler, eğitim merkezleri ve çalışma binaları açmaktır.

Efendim, bu dedikleriniz bir takım mali imkânlar ister diyebilirsiniz. Evet, cihat zaten mali imkânla beraber yapılır. Ama unutmayınız ki mali imkânın temelinde de, o imkânın temininin temel şartı da iman ve azimdir. Ve bunu nasip edecek olan Cenabı Allah'tır.

Yöneticilerimiz, mensuplarımız, bunları gerçekleştirmek için inançla, kararlı bir şekilde yola çıktıkları zaman Allah onlara yardım eder. Bir de bakarsınız ki en büyük binalar, en güzel lokaller, en güzel misafirhaneler öğretmenler derneğinin olmuştur.

Bu müesseselere niçin önem veriyoruz. Herhangi yeni bir öğretmen bu lokallerde yapacağınız haftalık toplantıya davet ettiğiniz zaman, geldiğinde mekana

imrenerek " bu Şuurlu Öğretmenler Derneği ne muazzam bir teşkilatmış, şunların lokallerine bak, ne güzelmış" demelidir. Yani biz bu binaları kendimiz rahat oturalım diye değil, itibarlı yerler olarak öğretmenleri çekmek için kullanmak mecburiyetindeyiz. Çünkü yeni insan henüz daha işin şuurunda olmayabilir. Onu bu mekânlara davet edeceğiz, ona bu nezih binayı göstereceğiz, güzel bir yerde ağırlayacağız, imrenecek, isteyerek gelecek, gelecek hafta yine geleyim diyecek, sonra meselenin ne olduğunu anlayacaktır. Bu yerlere şekerli elma dememizin sebebi bu, gö-rüntüye bu yüzden önem veriyoruz. Bu görüntüye hakiki değeri olduğundan dolayı değil, hakiki değere ulaşmaya köprü ve vesile olduğundan dolayı önem veriyoruz.

Müesseselerimizin var olması gerekir. Bu inanç meselesidir. Olması için azmettiğinizde olduğunu görürsünüz. Çünkü Cenabı Allah'ın yardım ettiği zaman olmayacak, erişilmeyecek, aşılamayacak bir engel düşünülebilir mi?

Dört şey saydım size, bir kez daha tekrar ediyorum. Teşkilat-

Efendim, bu dedikleriniz bir takım mali imkânlar ister diyebilirsiniz. Evet, cihat zaten mali imkânla beraber yapılır. Ama unutmayınız ki mali imkânın temelinde de, o imkânın temininin temel şartı da iman ve azimdir. Ve bunu nasip edecek olan Cenabı Allah'tır.

lanma çalışması, eğitim çalışması, tanıtma çalışması ve müesseseleşme çalışması.

Beşinci çalışma istikametimiz üretimdir. Bütün bu çalışmalarını biz niçin yapıyoruz? Bunların hepsini yapmamızın maksadı nedir. Öğretmenleri şururlandırdık, bununla işimiz bitiyor mu? Bitmez. Asıl meselemiz hakkı, adaleti hâkim kılmak, Adil Bir Düzen kurmak, Yeni Bir Dünya kurmak ve Yeniden Büyük Türkiye'yi kurmaktır. Asıl gaye budur. Bunun için yapılan çalışmalara katkıda bulunacağız. Bunun adına da üretim diyoruz. Bunun için beşinci hedefin adı da üretimdir. Üretim, kendimiz için değil, başkasına faydalı olmak için çalışmaktır. "Hayrünnas men yenfeünnas" Başkasına faydası dokunan insan hayırlıdır.

Öğretmenler olarak kendimizi yetiştiriyoruz. Niçin? Bütün insanlara faydamız dokunsun, bütün

insanlara hayrımız dokunsun dıyedir. En büyük hayır nedir? En büyük hayır bütün insanlığı saadeti için Adil Bir Düzen kurmaktır. Niçin? Çünkü bugün bütün insanlık ıstırap içindedir. Saadet yerine sefalet ve felaket içersindedir. Kurtuluşa ihtiyacı var. Bu kurtuluş için önce Adil Bir Düzenin kurulması gerekir. Bu adil düzen ancak Milli Görüşle kurulur.

Bugün ki dünyada gördüğümüz gibi Afrika en zengin bir kıta olmasına rağmen sömürden dolayı, Siyonizm'in sömürsünden dolayı her sene yüz milyon çocuk açlıktan ölmekte, üçyüz milyon insan ekmek bulamamaktadır. Ne işe yaradı bu zenginlik. Efendim ne yapalım gelmişler sömürmüşler, Afrika'da böyle oluyormuş diyemeyiz.

Bana bak biz Müslümanız. Oradaki insanların ızdırabı bizim derdimizdir. Müslümanlık demek bu demektir. Hz. Ömer (r.a) efen-

dimiz ne buyuruyor. "Dicle'nin kenarında bir koyunu kurt kapsa, Allah bunun hesabını benden sorar." Yeryüzündeki bütün zulümlerden ecdadımız kendilerini hep mesul tutmuşlardır.

Mesela bendeniz biliyorsunuz D-8'leri kurmak için Nijerya'ya gittim. Devlet başkanı havaalanında bizi karşıladı. Arabasıyla beraber devlet merkezine gidiyoruz. Şehre girdiğimiz zaman halkın bize gösterdiği aşırı sevgi karşısında hayrete düşmüştüzdür. Nereden geliyor bu sevgi. Arabanın üzerindeki Türk Bayrağından geliyor. Böylesine bir sevgiyle karşılınca döndüm devlet başkanına dedim ki, sayın başkan Allah aşkına bu ne haldir. Bugüne kadar buraya herhangi bir Türk devlet adamı gelmiş değil, ben bu halkın bizim bayrağımızı tanıdığına bile şaşıyorum. Kaldı ki bu ne sevgi, bu ne hücum, bu ne aşk, Allah aşkına bu sevginin sebebi

nedir. O gülerek dedi ki; bunda şaşılacak bir şey yoktur, onlar sizi Osmanlı'nın mirasçısı olarak görüyorlar. Bu sebepten dolayı bu yapılanlar azdır bile. Çünkü biz Osmanlıyı unutamayız. 200 sene evvel İspanyollar ve Portekizliler geldiler, bizi müstemleke yapmak istediler. Petrolümüzü almak, insanlarımızı Amerika'da köle olarak satmak, elmaslarımızı sahip olmak, her türlü zenginliğimizi sömürmek için buraya en büyük donanmalarıyla geldiler. Biz bir Afrika ülkesi olarak kendimizi savunacak güce sahip değildik. Ne yapacağız? Dünyanın hâkimi, hakkı adaleti koruyan Osmanlı Padişahına müracaat ettik, bizi kurtarın dedik. Sırf bizim bu müracaatımız üzerine Osmanlı Nijerya'ya bir donanma gönderdi, Portekizleri, İspanyolları buradan kovdu. Kovduktan sonra bunun ücretini isterim demedi. Bir tane elmasımıza dokunmadı. Bir tane köprümüze dokunmadı. Petrolümüze dokunmadı, bir tane insanımızı esir alıp götürmedi. Kendi geldi, kendi kurtardı, bu güzel vatanınızda güle güle oturun dedi ve bizden müsaade aldı ve gitti. Böyle bir Osmanlı'ya nasıl hayran kalmayız. Ve bunu asırlar boyu nasıl unutabiliriz. İşte şimdi bu gördüğünüz, o büyük olayın yansımasıdır. Bu halkın çocukluktan beri dinlediği menkıbeler Osmanlı'nın ne olduğunu kalplerine yerleştirmiştir. Bu inançla sizi görür görmez koşuyorlar, aşkla heyecanla size bu sevgi gösterisinde bulunuyorlar demişlerdir.

Biz şimdi neyi konuşuyoruz. Ecdadımız yeryüzünde Adil Bir Düzen kurmuş, bu Adil Düzenin kurulması suretiyle de bütün insanlığa saadet getirmiş ve "Nizamı Âlem" ismi altında bütün dünyanın saadetinin bekçisi olmuştur. Şimdi bizler bu ecdadın torunlarıyız. Bu vazife bugün bize düşüyor. Bu vazifeyi ifa etmek için hepimiz Milli Görüşçüyüz. Öğretmenler Derneği olarak teş-

kilatlanıyoruz. Eğitim yapıyoruz. Tanıtma yapıyoruz. Müesseseleştiriyoruz. Var oluyoruz, büyüyoruz, geliyoruz. Niçin? Sonunda yeryüzünde Adil Bir Düzen kuracak olan Sadet Partisine (Milli Görüş) katkıda bulunmak için yapıyoruz. Asıl üretim budur. İnsanlığın saadetidir. Şuurlu bir insan meseleleri bütünüyle düşünen insandır.

Efendim ben öğretmenler derneği oldum, kuruldum, yaptım, ettim, büyüdüm. Bu yetmez ki. İnsanlık ne olacak. Bakın Afrika'daki insanlar aç ölüyor, yeryüzü kana bulanıyor. Bunun korunması için aynı zamanda insanlığın saadeti için çalışmam lazım. Çalışmak için Sadet Partisine yetmişmiş eleman vereceğim. Milli Görüşün eğitim öğretmeni olacağım. Milli Gazete alacağım, kanal 5'i destekleyeceğim. Bunların hepsini bütün insanlığın saadet bulması için yapacağım. Üretime katkıda bulunmak ne demektir. Üretim, asıl kurtuluşa katkıda bulunmaktır. Onun için hedeflerimiz dört değil beştir. Yani teşkilatlanacağız, eğitim yapacağız, tanıtım yapacağız, müesseseleşeceğiz ama bütün bunları bütün insanlığın saadeti için yaptığımızdan, o saadeti temin etmekte olan kuruluşa kalpten destek vermek üzere yapacağız. Ve bu verdiğimiz destekle de iftihar edeceğiz. Ben Sadet Partisine (Milli Görüş) bu ülkede bir tane aç açık insan kalmasın için destek veriyorum şuurlunda olacağız.

Fakire, miskine para vermek büyük bir ibadettir, bunu vermeye mecburuz. Fitreyi, zekatı vermeye mecburuz. Ancak şuurlu bir insan Milli Görüş çalışmalarına para vermenin bunlara para vermekten de daha mühim olduğunu bilir. Neden? Çünkü bakınız biz bu çalışmalar sonucunda hükümet olur olmaz, Sacit Bey Sosyal Yardım Bakanıydı, ilk işimiz onu çağırmak oldu. Kendisine Türkiye'nin bütün köy ve mahal-

lelerinde, sandık bölgesinde kaç tane fakir var, tespit edeceksin, fakir fukara fonunda toplanan milyarlarca lira bizden önceki hükümetler tarafından faize verilmiş, bu fakir fukaranın hakkıdır, biz bir tane aç açık bırakmayacağız dedik. Eğer fakirlerimizi gözetirsek Cenabı Allah'ta bize yardım eder. Bu inançtan dolayı ilk işimiz bunları tespit etmek oldu. Bunları ben niçin anlatıyorum. Ben bütün fakirlerin hepsinin karnı doysun diye Milli Görüşün iktidarı için yapacağım maddi ve manevi katkının ne kadar önemli olduğunu vurgulamak için anlatıyorum. Çünkü bütün fakirlerin karnı doysun istiyorum. Şuur, şuur, şuur, bu söylediklerimizi gerektiriyor. Bütün bunların hepsini şuurlu bir şekilde yerine getirmek mecburiyetindeyiz. Ve böylece hem Türkiye'mize hem insanlığa en hayırlı hizmeti yapmış olacağız.

Öğretmenler derneği olarak yaptığınız faaliyetlerden dolayı hepinizi bir kere daha tebrik ediyorum. Genel başkan ve İstanbul İl Başkanımızı huzurlarında candan kutluyorum. Ve bugün başlatmış olduğumuz bu hamleler döneminin birbirini takip ederek bütün diğer kuruluşlara örnek olacak şekilde, en faydalı sonuçlar doğuracak şekilde gelişmesini Cenabı Allah'tan niyaz ediyorum. Bu güzel tarihi güne iştirak etmek büyük bir şereftir. O itibarla hepinizi tebrik ediyorum. Hepinize katkılarınızdan dolayı Allah razı olsun diye dua ediyorum.

Cenabı Allah Şuurlu Öğretmenler Derneğine vazifesini layıkıyla yapan, yüz aklıyla yapan bir dernek olmayı nasip etsin. Onun mensuplarına da en hayırlı çalışmaları, en büyük muvaffakiyetleri nasip etsin.

Bu dua ile hepinizi alınlarınızdan öpüp Allah'a emanet ediyorum.

Esselamu aleykum.

Seni Sevgili'nin Yanına Uğurluyoruz.

Sözün bittiği bir andayız. Kimi zaman söylenecek söz tıkanır. İnsana yutkunarak susmak düşer. Böyle bir zamanda gözyaşlarıyla birlikte sabır gerekir. Gözyaşı gerçek olduğu kadar sabır bir ibadettir.

Ümmetin gözü yaşlı. İçi buruk ve ezik. Gönlü kırık. Zaman, onun kadrini daha iyi ortaya koyacak, koyuyor zaten.

Hoca yüzyılın ümmetine yeni kavramlar, yeni bakışlar, yeni bir hayat yolu gösterdi. Cihad ve sabır bilinci onun en önemli özelliği idi.

Bu bir ayrılık. Ebedi hayata göçüş.

Her ayrılık insana acı verir. Bir şehirden bir şehre göç ederken bile acı ile kıvranırsınız. Sevdiklerimizden ayrıldığımız için. Bu, ebedi bir ayrılık. Ümmetin, Sevgili'nin sancağı altında buluşacağı bir ayrılık. Sevgiliye özlemle kavuşulan bir yolculuk.

Dava'nın, düşüncenin, inancın sürdüğü, süreceği bir zamanda, bir liderin gölgesinde bir ömür geçti. Son soluğuna değin "Cihad" dedi, "Dava" dedi. Cihadı ibadetlerin en büyüğü olarak kabul etti. Ömrünün bütün zamanını cihad ve dava uğruna geçirdi.

Hakkında geçmişte söylenenlere bir sünger çektin. Makammış, mansıpmış umursamadın. O bitti tükendi, yok oldu denilen Milli Görüş'ü umursadın, önemsedin, yeniden başa geçtin. Bir örnektin. Tek örnektin. Yüzyıla, azman güçlere direnerek sabırla karşı koydun.

Kartallar yüksek uçar. Kanatları yarıncaya kadar yükseldi, yükseldi. Yükseklik sübjektif olsa da bu manevi bir ruh içerir. Bir gün uçuşlar da son bulur.

Ölüm haktır. Buna inancımız sonsuz. Sevgilimiz Efendimizin gerçek hayata geçişte Müslümanların yaşadığı travma, şok büyüktü. Orada Hazreti Ebu Bekir Efendimiz'in bilinci, inceliği üze bir hayata geçiş yapıyoruz.

Ölümü anından itibaren evde yatağımda bütün kanalları izliyorum. Hakkında olumsuz bir tek söz işitmedim.

Ameliyat öncesi ve sonrası duanı aldık. Telefon-daki o nazik, o zarif, o içten sesi duyunca yerimden doğruldum, edeple, karşımdaymışsın gibi oturdum. Bir an önce şifa bulmamı, yeniden aranızda katılmamı, cihad ibadetini yapmamızı duya buyurdun. Acı-

lar içindeydin, bana duaların ilâç gibi geldi.

Hocam, yolculuğun kutlu olsun.

Sevgili'nin yanına varmak üzere olan yolculuğun kutlu olsun.

Ümmetin senin hakkında hayır duası vardır, yolculuğun kutlu olsun.

Bir ömrü; bir davaya, inancı hakkıyla yaşadığın için yolculuğun kutlu olsun.

Siyasayı çıkar için yapmadığın için Rabbim yolculuğunu kutlu kılsın.

Gözyaşları arasında yazdığım bu yazıyı, helallik diliyorum. Üzerimizde çokça hakkın vardı. Biz senden razıydık. Rabbimiz senden razı olsun.

Ölümün bile bir ders niteliğinde.

Ümmetin başı sağolsun.

Ümmete sabır diliyoruz.

Hocamı Sevgili'ye yolculuyoruz, emanet ediyoruz. Rabbimin rahmet kanatları altına emanet ediyoruz.

Adam Gibi Adam

Allah'ın lütfu ile çıkıp da geldin,
İnsanlığa hizmet etmekte derdin,
Vatanı, milleti gönülden sevdin,
Cihat aşkıyla çalışan adam.

İçin için ciğerini dağladın,
Mazlumlarla birlikte gülüp ağladın,
Özgürlük, adalet için çağladın,
İnsanlık adına yarışan adam.

Bazen sustun, bazen de susturuldun,
Can evinden defalarca vuruldun,
Sel misali akıp akıp duruldun,
Dava ateşi ile tutuşan adam.

Zulmü, haksızlığı rafa kaldırdın,
İnsanlara derin nefes aldırdın,
Düşenlerin elinden tutup kaldırdın,
Mücadeleci, azimkar adam.

Zorluklardan asla yılıp bıkmadın,
Hak çizgisinden kıl kadicık sapmadın,
Hiç kimseden çekinip de korkmadın,
Durmadan hedefe yürüyen adam.

Zorlukları araladın perde perde,
Gerçekleri anlattın namerde, merde,
Yeni çığırılar açtın her seferde,
Yorulmak nedir bilmeyen adam.

Seninle güldü ağlayan yüzler,
Arkandan bıraktın silinmez izler,
Minnettarız sana daima bizler,
Mazlumların umudu, şefkatli adam.

Dava uğruna çok terler döktün,
Bir çınar misali yaşlandın, çöktün,
Mazumları sevip alnından öptün,
Umut ışığı, cefakar adam.

Çok güzel anlattın hayat dersini,
Mertçe verdin kurtuluş adresini,
Dünya duydu cesur, o gür sesini,
Destanlar yazdın mücahit adam.

Çağlar seni unutmayıp anacak,
Sevenlerin aşkın ile yanacak,
Bu sevgi bayrağın hep dalgalanacak,
Kendini insanlığa adayın adam.

Yetmiş beş milyonu kardeşin bildin,
Bütün kötülüğü içinden sildin,
Ağlayanla ağladın, gülenle güldün,
Derdin, tasası çok büyük adam.

Kendini davaya, hizmete verdin,
Gece gündüz bu idi bütün derdin,
Onurla, şerefle vuslata erdin,
Gönüllere girdin vefakar adam.

Büyük bir davayı emanet ettin,
Bütün ömrünü böyle tükettin,
Kuş gibi aramızdan uçup da gittin,
Yanardağ gibi sönmeyen adam.

Gök gürledi, şimşek çaktı yılmadın,
Fırtınalar koptu hiç yorulmadın,
Kimi sitem etti, sen darılmadın,
Davasından asla dönmeyen adam.

Övdükçe hep övdün imanlı gücü,
Yenilmek bilmez bu Hakk'ın gücü,
Alem, cihan iyi bilir bu gücü,
Gücünü Hakk'tan alan imanlı adam.

Her türlü ezayı, cefayı gördün,
Hoş bir seda ile yaşayıp öldün,
Yüzü ak, alını pak Rabb'ine döndün,
Müjdelersun sevilen adam.

Gönüllerde sönmeyen meşale yaktın,
Aramızdan ayrıldın, yalnız bıraktın,
Dostlarını hüznün ateşiyle yaktın,
Yolun açık olsun sevilen adam.

Seven sevdiğine gönlünü bağlar,
Bu sevgi bitmeyecek geçse de yıllar,
Tarihe kaydedildi güzel anılar,
Ruhun şad olsun sevilen adam.

Bu sevda mahşere dek sürecek,
Dost ve düşman açık seçik görecek,
Bütün canlı mutlak bir gün ölecek,
Kabrin nurla dolsun alını ak adam.

Sevenlerin hep arkandan yürüdü,
Gönülleri elem, keder bürüdü,
Sanki mahşeri andıran gün idi,
Allah rahmet eylesin sevilen adam.

DURMUŞ KOÇ

Eğitimci-Şair-Yazar

Email: durmuskoc28@gmail.com

Sözün Gücü

**Tebessüm emniyetin
anahtarı, ihsanın lambasıdır.**

(Hz. Ebu Bekir)

**Yüzün güzelliği
doğruluktandır.**

(Hz. Ali)

**Şaşılacak şeydir: Güneşe karşı
gölgeyi tercih ederken,
cehenneme karşı cenneti
tercih etmiyoruz.**

(Ahmed b. Hanbel)

**Şükür, nimeti değil;
vereni görmektir.**

(Kuşeyri)

Bu Sancak İnmeyecek Hocam

Güneş bu gün yine doğudan yükseldi. Bizleri aydınlatıp ısıtmak için. Bu gün üzerimde bir hal vardı. Anlamını bilmediğim ama ruhumu sorguladığım bir hal. Çünkü bu gün çok kez gibi Prof. Dr. Necmettin Erbakan hocamı rüyamda görmüştüm. Konuştuklarını baştan kaçırdım diye üzülyordum rüyamda. Gözümü açar açmaz derin derin hayallere daldım. Hayırdır inşallah deyip önce yataktan kalktım. Namaz'dan sonra Kur'an-ı Kerim okudum. Halen ruhum gördüğüm rüyanın tesirindeydi.

Hayat su gibi akıp gidiyor. İnsanoğlu sürüp giden hayata ne kadar kalıcı iz bırakabiliyor. Bu bıraktığın izlerin ne kadarı hayırla yâd ediliyor. Her nefis ölümü tadacak şüphesiz. Bu gün Milli görüş lideri Prof. Dr. Necmettin Erbakan'ın ölümüyle ruhum sarıldı. Önce inanmak istemedim, dostların telefonu doğruladı gerçeği. Çünkü ben Sayın Erbakan Hocamızın onlarca programına katılmışım. Kimi zaman İstanbul'un Fethi'nin coşkusuyla Fetih ruhunu edinmişim. Mazlum halk için meydanlarda dik duruş sergilemişim. Özel konferansla-

rından hayati dersler almışım. Çeşitli açılış ve merasimlerde hep onunla olmuşum. Yağmurda ıslanıp güneşin sıcağına aldırma-mışım. Ondan feyz alıp hayata umutla bakmayı öğrenmişim. Bu gün ölüm haberiyle dona kaldım. Ölümün hak Allah dostunun bir an önce sevgilisine kavuşacağı inancıyla "inna lillahi ve inna ileyhi raciun" demekten başka çare bulmamışım. Muhterem hocamla ne kadar Anadolu'nun dört bir tarafında programlarına katılmış isem Peygamberler diyarı Milli Görüş kalesi Şanlıurfa'mızda farklı atmosferler yakalamışım. Urfa sokakları ve meydanları hep onu bana anlatır. Kimi zaman Eyüp Peygamber'de beraber Cuma namazını kılıp İmam Keskin Camii temel atma törenine katılmışım. Bediüzzaman Meydanında Türkiye'nin zengin kaynaklara sahip olduğu dersini almışım. Topçu meydanında Şanlıurfa'nın maneviyatının önemini ondan dinlemişim. Karakoyun Parkının açılışını yine omuz omuza yapmışım. Orada Milli Görüş karolarının Tekeden nasıl süt çıkarılacağına gösterdiğini dinlemişim.

Anadolu halkı Sayın Erbakan'a ne kadar vefa borçluysa Urfa halkı bir o kadar fazla borçludur. Çünkü Urfa Milli Görüş'ün kalesidir. Bu Erbakan için önemli bir yer tutmaktaydı. Onun için Atatürk Barajının projesini merkep sırtında gezerek çizen, Milli görüş kadrosunda bulunan Sayın Recai Kutan'dı. Et Balık Kombinesi, Çimento Fabrikası, şu anda üniversitenin elinde bulunan makine fabrikası, bir milyon ağaç hedefi, Balıklı Göl Projesine en büyük destek ve bilmediğim daha birçok proje Milli Görüş'ün eseri idi. Urfalı vefakârdır. Kendine hizmet eden unutmaz. Sürekli hayırla yâd eder. Bu anlamda hocayı sürekli hayırla yâd edecektir.

Ertesi gün rahmet yağmuru sağnak sağnak yağıyordu. Bu manzara bana İmam Keskin Cami Temelinin atıldığı günü hatırlattı. Cuma Namazı sonrası hocam temel atarken müthiş bir yağmur yağmıştı. On binlerce Urfalı yağmura rağmen Hocamın törenini terk etmemişti. Orada Erbakan Hocam Rabbim bizi ne kadar seviyor, üzerimize rahmet yağmurları yağıyor. Demişti. Evet, bu gün yine rahmet yağıyor.

Rabbim hiçbir zaman bizi unutmadı ki. Urfâ'da samimi Milli Görüşçüler bütün dünyada olduğu gibi bir araya gelmişti. Herkes son görevini yerine getirmek için kutlu bir yolculuğa hazırlanıyordu. Çünkü bu yolculukta bir daha dünya gözüyle bir araya geleme-yeceğimiz Muhterem Erbakan uğurlanacaktı sevdiğinin yanına. Gözyaşları arasında okunan dualar, indirilen hatimler, yirmi saatlik İstanbul yolculuğunun farkına varamadık bile. Her kes yolda onun özelliklerini sayıyor. Kimisi siyasi kişiliği, kimisi bilim adamlığını, kimisi ahlakı, kimisi dervişliğini, kimisi vatan sevgisini, kimisi de dünya liderliğini konuşuyordu. Gök kubbe altında güzel bir seda bırakan kişinin tabii ki bu yönleri anlatılacaktı. Çünkü onun hayatında hiçbir yanlış yoktu. Sabır timsali umut ışığı oldu bizlere. Ne mutlu bu yolculuğa katılanlara.

İstanbul mahşeri bir kalabalığı ilk kez gördü hayatında.

Sokaklar insan seliyle dolup taşıyordu. Herkes bir şeyler yapma çabasında. Kimi yemek ikram ediyor gelen misafirlere, kimi tatlı ikram ediyor. Herkes bu cenaze merasiminde sevap kazanma peşinde. Yine yağmur yağıyordu İstanbul'un Fatih Semtinde. Minarelerden okunan Kur'an'lar, ağlarcasına göklerde uçan kuşlar ve milyonlarca samimi kardeşlik.

Saatlerce Merkez Efendi mezarlığına yapılan yolculuk atılan sloganlar, getirilen tekbirler, salâvatlar. Şu ana kadar Türkiye'nin görmediği bir cenaze merasimi. Katılanların dilinde bize de nasip olur mu böyle bir ölüm terennümleri. Bu arada kendini sorgulayanlar da olmuş- tur belki de. Beş kuruşluk dünya uğruna bırakıp gidenler. Herkes bu manzaraya özeniyor. Onun yaptıklarını övgüyle sahipleniyor. Çünkü o tüm insanlığa hizmet etti, insanlıkta ona son görevini yaptı.

Fakat onun ölümü onun hak dava uğrunda çalışmasını bitirmedi. Kıbrıs zaferi, D-8 gibi devasa bir Müslüman ülkeler birliği projesi, zalimin karşısında her zaman dik duruşu, partilerinin kapatılması ve bunları sadece bir tabela değişikliği olarak görmesi, halktan insanların milletvekili olması ve ne olursa olsun umut onun en güzel hasletleriydi.

Arkasında binlerce Erbakan yetiştirdi. Onun devrettiği bayrak ebediyete kadar dalgalanacaktır. Güneş kıyamete dek bu topraklarda doğup halkımızı aydınlatacaktır. Din Allah'ın oluncaya kadar Milli Görüşçü kadrolar üzerine düşeni yapacaktır. Gözün arkada kalmasın, sancağın emin ellerdedir Muhterem hocam. Ruhü şad olsun İslam âleminin başı sağ olsun

* muharremcelik@hotmail.com

BULMACA

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1					Yüce kitabımız	→	Kur'an kerim'in inmeye başladığı ay	→	İlaç	→	Aynı isimde olanlar	→	Kur'an kerim'in en uzun suresi	→
2					Kur'an kerim'in indiği peygamber		Kur'an kerim'i okuyup bitirme		Küçük		İkence		Alfabemizin 16.harfı	
3					İstanbul'da bir semt	→					Bir yapıtıcı	→		
4					Yurttaş						Eski bir parti			
5					Gaziantep'in bir ilçesi	→							Karşık renkli	
6					Bir kadın adı						Dördüncü halife		Haya	→
7											Büyük kız kardeş	→	Kısaca Bilişim Teknolojileri	
8											Bir işi doğru ve uygun bulmak, tasvip etmek			
9														
10														
11														
12														
13														
14														
15														
16														
17														
18														
19														

